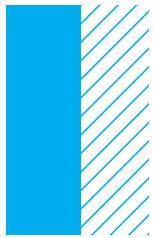

تحول دیجیتال در اتریش

رایزنی همکاری‌های فناوری و نوآوری-وین

الله الرحمن الرحيم

تحول دیجیتال در اتریش

فهرست

٩	خلاصه اجرایی
١٣	مقدمه
١٤	۱- اجرای نقشه راه دیجیتال اتریش: وضعیت کنونی
۱۸	۲- تحول دیجیتال، دیجیتال سازی و انقلاب صنعتی چهارم در شرکت های تجاری اتریش
۳۱	۳- کارگران ماهر و نظام آموزشی مورد نیاز برای گذار دیجیتال
۴۰	۴- دیجیتال سازی در بخش دولتی
۴۰	۴-۱- راهبرد دیجیتال سازی، اتریش دیجیتال و افسران ارشد دیجیتال
۴۳	۴-۲- اداره دیجیتال
۴۶	۴-۳- دیجیتال سازی در دولت
۴۷	۴-۴- پیشرفتهای دیجیتال در خرید دولتی
۴۸	۴-۵- داده باز
۴۹	۴-۶- دیجیتال سازی داده های تحقیقاتی موجود در بایکانی ها، مجموعه ها، موزه ها و کتابخانه های تاریخی
۵۳	۴-۷- خلاصه
۵۳	منبع

خلاصه اجرایی

دیجیتال سازی در بخش دولتی: زیرساخت‌ها، محصولات و خدمات دیجیتال موجب تغییرات بنیادینی در اقتصاد، علم، جامعه و سیاست اتریش شده‌اند. دولت فدرال تحت «برنامه دوره ۲۰۲۲-۲۰۱۷» و با اذعان به اهمیت بسیار زیاد پدیده دیجیتال‌سازی، «سازمان دیجیتال‌سازی» را جهت حمایت از ابتکارهای دیجیتال‌سازی بنیان‌گذاری کرده است. در هر یک از وزارت‌های فدرال نیز یک افسر عالی دیجیتال (CDO)¹ برای رسیدگی به مسائل دیجیتال‌سازی منصوب شده است. در حال حاضر یکی از وظایف این افسران تهیه راهبرد مشترک داده برای دولت فدرال است. به کمک این راهبرد مشترک می‌توان داده‌های شهر وندان را به صورت ایمن ذخیره نمود و بر اساس اصل «فقط یکبار» به کار گرفت. همچنین، این راهبرد امکان تولید داده‌های باکیفیتی را برای اجرای سنجش‌های کلان‌داده، تحلیل‌های پیش‌گویانه و کاربردهای هوش مصنوعی فراهم می‌کند.

نشر فناوری‌های نوآورانه: به کارگیری فناوری‌های نوآورانه بهشدت مستلزم برخورداری از زیرساخت‌های دیجیتال کارآمد و مدرن است. فناوری 5G زیرساخت پایه در بسیاری از خدمات و صنایع پایین دستی است. در واقع، در به کارگیری فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، خودروهای خودکار، استفاده گسترده از کلان‌داده/هوش مصنوعی/اینترنت اشیاء و سایر موارد مشابه زیرساخت‌های فناوری اطلاعات با عملکرد بالا از اهمیت حیاتی برخوردار هستند. در همین راستا، راهبرد ملی 5G دولت اتریش حاوی برنامه کار ویژه‌ای برای حوزه‌های اصلی فعالیت است و از برنامه زمانی دقیقی نیز برای تسهیل ارتقا استانداردهای 5G در سراسر کشور برخوردار است.

فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک از فناورهای نسل آینده هستند که اهمیت آنها روز به روز در حال افزایش است و منجر به تغییرات پایداری در صنایع مختلف می‌شوند.

1. Chief Digital Officer

از این رو، «شورای رباتیک و هوش مصنوعی اتریش» در نوامبر ۲۰۱۸ گزارشی رسمی تحت عنوان «ساخت آینده‌ای مثبت برای اتریش با استفاده از فناوری‌های رباتیک و هوش مصنوعی» منتشر نمود. این گزارش مشتمل بر وضعیت کنونی پیشرفت‌های هوش مصنوعی، فرصت‌ها و چالش‌ها، حوزه‌های فعالیت و توصیه‌هایی برای آینده این فناوری در اتریش می‌شود. در حال حاضر، تنها ۱۳ درصد از کسب‌وکارهای اتریش از راه حل‌های هوش مصنوعی استفاده می‌کنند و ۲۹ درصد نیز در حال توسعه این فناوری‌ها هستند. رسیدن به اجماع همگانی در مورد استفاده از هوش مصنوعی در اتریش مستلزم مشارکت جامعه مدنی و حضور حداکثری ذینفعان صنعت و مؤسسات تحقیقات در فرایند تدوین راهبردها است. این امر می‌تواند تضمین کننده موفقیت اتریش در عرصه رقابتی فناوری هوش مصنوعی باشد، ضمن اینکه حقوق افراد و جامعه نیز محفوظ خواهد ماند. به این منظور، وزارت فدرال حمل و نقل، نوآوری و فناوری و وزارت فدرال دیجیتال و امور اقتصادی به صورت مشترک مقاله مقدماتی تحت عنوان «ماموریت هوش مصنوعی اتریش ۲۰۳۰» منتشر کرده‌اند که مبنای تهیه پیش‌نویس راهبرد جامع و کامل هوش مصنوعی در سال ۲۰۱۹ را تشکیل می‌دهد.

چهارچوب صلاحیت دیجیتال اتریش: تبدیل دیجیتال بر نحوه انجام کارها نیز تأثیر می‌گذارد و درنتیجه، مهارت‌های مورد نیاز کارکنان را تغییر می‌دهد. دیجیتال‌سازی لزوماً به این معنی نیست که کارکنان باید صلاحیت‌های کیفی سطح بالایی داشته باشند بلکه ممکن است لازم باشد کارکنان مهارت‌های جدیدی جهت استفاده از راه حل‌های دیجیتال کسب کنند. لذا، برای آنکه بودجه کافی به آموزش به ویژه در زمینه یادگیری دیجیتال و تجهیز مدارس با زیرساخت‌های دیجیتال تخصیص یابد، لازم است حمایت‌های هدفمند از برنامه‌های حوزه تبدیل دیجیتال، نظام آموزش و پرورش اتریش را نیز پوشش دهنند. بنابراین، وزارت فدرال دیجیتال و امور اقتصادی چهارچوب صلاحیت دیجیتال اتریش را تحت عنوان «DigComp 2.2 AT» تهیه کرده‌است که هدف آن تطبیق و ارتقا رقابت‌پذیری مهارت‌های دیجیتال، فراهم کردن بستر یادگیری مادام‌العمر، شمول اجتماعی و اشتغال در جامعه دیجیتال می‌باشد. در دسامبر سال ۲۰۱۸ نیز به ابتکار وزارت فدرال دیجیتال و امور اقتصادی و با همکاری شرکت‌ها، مؤسسات و سازمان‌های ذی‌ربط انجمن «fit4internet»

با هدف افزایش مهارت‌های دیجیتال در اتریش و تضمین مشارکت همه ابعاد جامعه در برنامه‌های تبدیل دیجیتال تأسیس شد.

در کل و در مقایسه با بقیه کشورهای اروپایی، وضعیت اتریش در عرصه دیجیتال‌سازی متوسط است. اقدامات دولت اتریش در دیجیتال‌سازی یا به عبارتی ارتقا دسترسی عمومی به داده در حوزه‌هایی مانند میراث فرهنگی هنوز ناکافی است. زیرساخت‌های قوی و قابل ارتقا اساس ابتکارهای دیجیتال‌سازی در بخش دولتی و نیز دیجیتال‌سازی خدمات درون ساختارهای جدید حاکمیت الکترونیک را تشکیل می‌دهند. در ادامه راه، اتریش بایستی در کنار فراهم کردن زیرساخت‌ها زمینه مشارکت بیشتر جامعه مدنی و ذینفعان را در فرایند تبدیل دیجیتال ایجاد نماید تا بتواند به جمع پیشگامان این عرصه پیوندد.

مقدمه

زیرساخت‌ها، محصولات و خدمات دیجیتال منجر به تغییراتی بنیادین در اقتصاد، علم و پژوهش، جامعه و سیاست می‌شوند. «دیجیتال‌سازی»، تغییرات فناورانه و فرایندهای نوآوری را به میزان قابل توجهی تسريع کرده است. به دلیل اهمیت بالایی که دیجیتال‌سازی در توسعه اجتماعی و اقتصادی دارد، این پدیده در صدر اولویت‌های کنونی سیاست‌گذاران ملی و بین‌المللی قرار گرفته است. از این‌رو حمایت‌های دولت در این حوزه، بخش آموزش، بخش شرکت‌های تجاری و همچنین توسعه زیرساخت‌های عمومی (با توجه به افزایش استفاده از فناوری‌های دیجیتال و خدمات مدرن ارتباطات) را پوشش می‌دهد؛ «نقشه‌راه دیجیتال» اتریش، توسعه زیرساخت‌ها را به‌طور کامل مورد توجه قرار می‌دهد.

۱- اجرای نقشه‌راه دیجیتال اتریش: وضعیت کنونی

کمیسیون اروپا روند فراینده نشر فناوری‌های دیجیتال در جامعه و کسب و کار را به‌طور مستمر پایش می‌کند (شاخص اقتصاد و جامعه دیجیتال (DESI)^۱) کشورهای عضو را به صورت کمی مقایسه می‌کند). در سال ۲۰۱۸ وضعیت اتریش در دیجیتال‌سازی در حد متوسط بود و رتبه DESI آن در بین کشورهای عضو، ۱۱ بود. رتبه اتریش از نظر استفاده از اینترنت پایین‌تر از میانگین کشورهای عضو بود. اگرچه این کشور در سال ۲۰۱۸ شاهد پیشرفت‌های محدودی در این حوزه بوده، در نهایت موفق نشده‌است رتبه سال ۲۰۱۷ را بهبود بخشد. با آنکه اتریش از نظر خدمات عمومی دیجیتال در بین پنج کشور اول اتحادیه اروپاست، هنوز نتوانسته‌است در استفاده از خدمات اینترنت پیشرفت چندانی داشته باشد (در سال ۲۰۱۶ نیز جایگاه اتریش، متوسط- رتبه دهم- بود).

ارتقای این جایگاه متوسط انگیزه اصلی تدوین «نقشه‌راه دیجیتال» اتریش بوده‌است. در دسامبر ۲۰۱۶ «نقشه‌راه دیجیتال» اساس راهبرد مشترک دیجیتال‌سازی دولت فدرال را تشکیل می‌داد و برای اولین بار فعالیت‌های همه بخش‌های وزارت‌خانه‌ای را در یک سند راهبردی تجمعی نمود که توسط دولت فدرال منتشر شد. بیش از ۱۰۰ کارشناس از همه وزارت‌خانه‌ها، دولت‌های محلی و «انجمان شهرها و شهرداری‌ها» و شرکای اجتماعی سایر سازمان‌ها در تدوین اولیه نقشه‌راه دیجیتال مشارکت داشته‌اند.

در فرایند مشاوره آنلاین (برخط) نیز شمار زیادی از شهروندان در تدوین نقشه‌راه همکاری کردند. سند مشورتی به دست آمده از این فرایندها اساس «نقشه‌راه دیجیتال اتریش» را تشکیل داد.

نقشه‌راه ضمن بررسی کلی چالش‌های موجود، روی ۱۲ اصل راهنمای برای سازماندهی و اجرای دیجیتال‌سازی اتریش تمرکز دارد. «نقشه‌راه دیجیتال» چراغ راهنمای آینده دیجیتال

1. Digital Economy and Society Index

اتریش است و در نتیجه، اساس راهبرد جدید دیجیتال‌سازی را که در دست تدوین است، تشکیل می‌دهد.

تحول دیجیتال، همه ابعاد کسب‌وکار را به صورت مستقیم یا غیرمستقیم تحت تأثیر قرار می‌دهد. فناوری‌های دیجیتال منشأ مدل‌های جدید کسب‌وکار، خدمات و محصول هستند. از جمله پرسش‌هایی که در اینجا پیش می‌آید، موضوع چگونگی پیوند فرایندهای کنونی کسب‌وکار و تولید زنجیره ارزش به فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات است (انقلاب صنعتی چهارم تنها یکی از نمودهای این فناوری‌هاست).

در برنامه ۲۰۲۲-۲۰۱۷، دولت دیجیتال‌سازی از اهمیت محوری برخوردار است. در راستای این برنامه، دولت اتریش وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال (BMDW)^۱ را تأسیس نمود و برای هر وزارت خانه یک افسر ارشد دیجیتال (CDO)^۲ منصوب کرد که به امور دیجیتال بپردازد. نیروی ویژه CDO به رهبری وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال وظیفه هماهنگ کردن امور دیجیتال‌سازی را در وزارت‌خانه‌های مرتبط بر عهده دارد.

به منظور حمایت از ابتكارهای دیجیتال‌سازی دولت فدرال، سازمان ارتقای تحقیقات اتریش (FFG)^۳، سازمان دیجیتال‌سازی را بنیان گذاشته است. سرانجام طی یک مطالعه ذی نفع محور، اقدامات ملموسی در حوزه‌های زیرساخت و اپلیکیشن‌ها (برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای) که اساس تدوین برنامه راهبردی را تشکیل می‌دهند، تعریف شده است. از ۳۴ اقدامی که باید در حوزه زیرساخت و برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای به اجرا درآید، ۲۴ مورد در ساده‌سازی و کاهش هزینه گسترش زیرساخت‌های دیجیتال اثر مستقیم دارند. ۱۰ اقدام دیگر روی بالفعل سازی توانمندی‌های فناورانه و ظرفیت‌های ۵G برای کسب‌وکارها و جامعه از طریق حمایت از توسعه این برنامه‌های کاربردی و خدمات ۵G در آینده بسیار نزدیک تمرکز دارند. ساخت برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای با استفاده از برنامه‌های تأمین مالی هدفمند، نوآوری‌های مشترک، بسترهای تست (آزمون) و خرید دولتی نوآوری محور

1. Federal Ministry for Digital and Economic Affairs (BMDW)

2. Chief Digital Officer

3. Austrian Research Promotion Agency (FFG)

(PPPI)^۱ انجام می‌شود.

بی‌گمان گسترش زیرساخت‌های دیجیتال در اتریش از سرعت بالایی برخوردار است. تاکنون دولت فدرال توanstه است از طریق ابتکار باندپهن، ارتباطات فیبرنوری را در ۳,۱۰۰ محل در دسترس بیش از ۱,۱۰۰ جامعه قرار دهد. این ابتکار که در سال ۲۰۱۵ توسط کمیسیون اروپا ارائه شد، تا پایان سال ۲۰۲۰ با روندی ملایم تداوم خواهد داشت. طبق پیش‌بینی صورت گرفته، اجرای کامل همه پروژه‌های مرتبط با این ابتکار تا پایان سال ۲۰۲۵ طول خواهد کشید.

از سال ۲۰۱۵ مجموعه‌ای از اقدامات در بخش دولتی انجام گرفته است؛ از جمله: ترویج هدفمند خدمات مشاوره و برنامه‌های کیفی‌سازی. برخی از این اقدامات عبارتند از: ایجاد مرکز تک‌ایستگاهی الکترونیک برای تأسیس شرکت که فرایند تأسیس را ساده و کوتاه می‌کند، پلتفرمی دیجیتال برای اعطای امتیازها / احکام بخش دولتی و برنامه‌ای ویژه شرکت‌های کوچک و متوسط (به نام KMU دیجیتال) با هدف تشویق به دیجیتال‌سازی. در عین حال بخش‌های کلیدی دیجیتال‌سازی در آینده تقویت شده‌اند. همچنین بخش‌هایی مانند کلان‌داده، علم داده، رایانش‌ابری، فناوری کوانتم و امنیت سایبری از طریق برنامه‌های تخصصی مورد توجه ویژه قرار گرفته‌اند.

به‌منظور بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های دیجیتال‌سازی، اقدامات کنونی تأکید ویژه‌ای روی بهبود مهارت‌ها و صلاحیت‌های جوامع دارند. در همین مسیر با افزایش آموزش‌های تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات و تداوم رشد حرفه‌ای، صلاحیت‌ها و مهارت‌های دیجیتال توسعه داده می‌شوند. به عنوان نمونه، در بخش دانشگاهی به گسترش موضوعات علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات (STEM)^۲ توجه ویژه‌ای می‌شود.

نظر به ماهیت جامع ابتکار دولتی fit4internet که همه جمیعت کشور را پوشش می‌دهد، این ابتکار از اهمیت بسزایی برخوردار است. دولت اتریش به عنوان بخشی از این ابتکار، نوعی ماذول (مدل، نمونه) شایستگی دیجیتال به نام DigComp 2.2 AT را

1. Public Procurement Promoting Innovation

2. Science, Technology, Engineering, and Mathematics

تحت «چهار چوب شایستگی‌های دیجیتال اروپا» تهیه کرده است. این نمونه، شایستگی‌های دیجیتال را دسته‌بندی و مقایسه می‌کند. طبق دسته‌بندی این نمونه، شایستگی‌های دیجیتال در شش گروه زیر قرار می‌گیرند: بنیان و دسترسی، مدیریت داده و اطلاعات، ارتباطات و تعامل، ساخت محتوای دیجیتال، امنیت، حل مسئله و یادگیری مستمر.

این عناوین شامل ۲۵ شایستگی دیجیتال می‌شوند. وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال یک «نیروی ویژه» بین‌وزارتی هم تشکیل داده است که نهاد مشورتی دیجیتال‌سازی محسوب می‌شود. این نیروی ویژه متعهد است که مدل مرجع DigComp.at را به بستر کاری منسجم و مطلوبی برای ارتقا و گسترش شایستگی‌های دیجیتال همه شهروندان تبدیل نماید. بدین منظور نیروی ویژه، مدل مرجع را به‌طور مستمر به روزرسانی می‌نماید، ذی‌نفعان را به شبکه‌سازی تشویق می‌کند و به تضمین کیفیت پروژه‌ها و ابتکارها یاری می‌رساند.

دولت فدرال قصد دارد برای به‌روز نگهداشت آموزش حرفه‌ای متناسب با تقاضای محیط دیجیتال و پیشرفت‌های کنونی، نمایه‌های شغلی حرفه‌ای را رصد نماید. به‌طور کلی دولت اتریش موفق شده است اقدامات خود را در جهت ارتقای شرایط توسعه فناوری‌های دیجیتال افزایش دهد. ایجاد وزارت خانه و نیروی ویژه به‌منظور تسريع و تقویت روند دیجیتال‌سازی در کنار تأسیس سازمان دیجیتال‌سازی اقدامات موردنظر «نقشه‌راه دیجیتال» را به میزان قابل توجهی شتاب بخشیده‌اند.

۲- تحول دیجیتال، دیجیتالسازی و انقلاب صنعتی چهارم در شرکت‌های تجاری اتریش

تحول دیجیتال کسب‌وکارها، جامعه و دولت نقش انکارناپذیری در توسعه اتریش به عنوان قطب کسب‌وکار دارد. در ادامه، وضعیت کنونی تحول دیجیتال در شرکت‌های تجاری اتریش بررسی اجمالی می‌شود؛ به ویژه از دیدگاه شرکت‌های کوچک و متوسط و با اشاره به قطب‌های نوآوری دیجیتال (DIH)^۱ به عنوان نمونه‌ای از حمایت نوآورانه از روند دیجیتالسازی در کسب‌وکارها. به همین نسبت، دیجیتالسازی تولید (انقلاب صنعتی چهارم) نیز از ظرفیت عظیمی برخوردار است.

آنچه در اینجا حائز اهمیت است، شناسایی سریع فرصت‌ها و استفاده از فناوری‌های جدید برای تقویت مهارت‌های نوآورانه است. در این بخش، حوزه‌های مهم تحقیقاتی اتریش که در توسعه فناوری این کشور نقش اساسی دارند و از محرك‌های اصلی انقلاب صنعتی چهارم و دیجیتالسازی محسوب می‌شوند نیز مورد بررسی قرار می‌گیرند.

تحول دیجیتال در شرکت‌های تجاری اتریش: وضعیت کنونی

میزان استفاده کسب‌وکارها از فناوری‌ها و فرایندهای خاصی که در گذار فناورانه نقش حیاتی دارند، بیانگر وضعیت کنونی دیجیتالسازی در اتریش است. مطالعه «دامنه به کارگیری فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در شرکت‌های اروپایی»، چاپ ۲۰۱۸ حاوی یافته‌های کلیدی درباره اتریش است: اول اینکه مطابق یافته‌های این مطالعه، شرکت‌های تجاری اتریش (همه شرکت‌های دارای بیش از ۱۰ کارمند به استثنای شرکت‌های مالی) در مقایسه با میانگین کشورهای اتحادیه اروپا کمتر از «تحلیل‌های کلان‌داده» استفاده می‌کنند. چون تنها ۶ درصد از شرکت‌های اتریشی، این نوع تحلیل را به کار می‌گیرند (در مقایسه با

میانگین ۱۲ درصدی اتحادیه اروپا). دلیل اصلی این موضوع تعداد بسیار پایین شرکت‌های کوچک و متوسط اتریش در مقایسه با میانگین اتحادیه اروپاست (۶ درصد در برابر ۱۲ درصد)؛ البته شرکت‌های بزرگ اتریشی فاصله کمتری با میانگین اتحادیه اروپا دارند (۲۹ درصد در برابر ۳۳ درصد).

به طور کلی در همه بخش‌های اقتصادی اتریش، نسبت شرکت‌هایی که از تحلیل‌های کلان‌داده استفاده می‌کنند، در مقایسه با میانگین اتحادیه اروپا کمتر است. بررسی میزان تخصیص منابع مادی و انسانی شرکت‌های اتریشی به تحلیل‌های کلان‌داده می‌تواند تاحدی وضعیت را تشریح نماید: تنها ۴ درصد از همه شرکت‌های اتریش منابع خود را به این موضوع اختصاص می‌دهند (در مقایسه با میانگین ۸ درصدی اتحادیه اروپا). این رقم در شرکت‌های کوچک و متوسط ۲۵ درصد است که اندکی از میانگین ۲۹ درصدی اتحادیه اروپا کمتر است.

علاوه‌براین، میزان استفاده از رباتیک در شرکت‌ها نیز نشانه سطح نفوذ فناوری‌های دیجیتال در اقتصاد اتریش است. شایان ذکر است استفاده از ربات‌های صنعتی «کلاسیک» در بخش‌های نیمه‌خودکار اقتصاد (که از حضور آن‌ها در صنعت چندین دهه می‌گذرد) با به کارگیری ربات‌های هوشمند در جهت خودکارسازی کامل فرایندهای انقلاب صنعتی چهارم تفاوت دارد.

در مطالعه اتحادیه اروپا صرفاً بین ربات‌های صنعتی و ربات‌هایی به‌اصطلاح «خدماتی» تمایز قائل شده است. با توجه به اینکه ربات‌های خدماتی وظایف پیچیده‌تری را خودکارسازی می‌کنند، می‌توان چنین برداشت نمود که آن‌ها وابستگی بیشتری به هوش مصنوعی دارند. این نکته در شناخت وضعیت دیجیتال‌سازی اتریش بسیار مؤثر است: در سال ۲۰۱۸ تنها ۲ درصد از کل شرکت‌های اتریش از ربات‌های خدماتی استفاده می‌کردند که معادل میانگین اتحادیه اروپاست؛ اما در شرکت‌های کوچک و متوسط میزان استفاده از ربات‌های خدماتی، یک درصد است که نصف میانگین اتحادیه اروپاست. شرکت‌های بزرگ، وضعیت بهتری دارند؛ ۱۰ درصد در برابر میانگین ۹ درصدی اتحادیه اروپا.

برخلاف حوزه کلانداده، در اینجا برخی از بخش‌های اقتصادی اتریش وضعیت بهتری نسبت به میانگین اتحادیه اروپا دارند (مانند اطلاعات و ارتباطات، تولید و فراوری فلزات، تولید محصولات فلزی) و برخی نیز پایین‌تر از میانگین اتحادیه اروپا هستند (مانند فراوری نفت، تولید محصولات شیمیایی و دارویی، کالاهای لاستیکی و پلاستیکی، شیشه و محصولات شیشه‌ای، سرامیک، تولید سایر محصولات معدنی غیرفلزی، حمل و نقل و ذخیره).

در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ اتفاق‌های اقتصادی اتریش مطالعه خاصی در زمینه وضعیت تحول دیجیتال در شرکت‌های کوچک و متوسط انجام دادند. بر اساس نتایج این مطالعه، شرکت‌های بخش بیمه و بانکداری از پیشگامان دیجیتال‌سازی هستند و حتی از شرکت‌های بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات نیز پیشی گرفته‌اند. شرکت‌های بخش‌های حمل و نقل و تولید هم کمترین رتبه را در شاخص دیجیتال‌سازی داشته‌اند.

طبق اظهارات شرکت‌ها، فعالیت‌های دیجیتال‌سازی در همه بخش‌های کسب و کار نفوذ کرده است (مانند تولید، منابع انسانی و بازاریابی) و حتی از دیجیتال‌سازی در آمدهایی نیز کسب کرده‌اند. اغلب شرکت‌های کوچک و متوسط اتریش خود را از نظر دیجیتال‌سازی «تازه‌وارد» می‌دانند و درصد بسیار کمی از آن‌ها خود را دیجیتال‌محور یا قهرمانان دیجیتال می‌نامند (قریباً نزدیک به صفر). چالش‌هایی که این شرکت‌ها با آن مواجه هستند، اغلب ناشی از نبود قطعیت‌های عرصه حفاظت از داده و نداشتن تخصص و منابع لازم برای پژوهش‌های دیجیتال‌سازی است. در کل صنایع اتریش تنها حدود ۴۰ درصد از شرکت‌های کوچک و متوسط هیچ گونه تطبیقی با تغییرات ناشی از دیجیتال‌سازی در بازار نداشته‌اند.

نتایج مطالعه سال ۲۰۱۸ شرکت «ارنست و یانگ^۱» با نام «انقلاب صنعتی چهارم در کسب و کارهای متوسط اتریش» نیز مؤید یافته‌های مطالعه اخیر است. مطابق نتایج این مطالعه، ۲۳ درصد از شرکت‌های صنعتی به‌طور کامل یا نسبی با استفاده از فناوری دیجیتال به‌هم متصل شده‌اند (شبکه‌سازی کرده‌اند). در بیش از یک‌سوم شرکت‌ها حداقل بخشی از تولید به صورت دیجیتالی کنترل می‌شود. در مقابل، یک‌چهارم از شرکت‌ها نه تنها از فناوری

دیجیتال در فرایندهای تولید استفاده نمی‌کنند، بلکه به هیچ وجه قصد ندارند این فناوری را در آینده نیز به کار گیرند. بنابراین به منظور حمایت از شرکت‌های کوچک ضرورت دارد که سرمایه‌گذاری‌های بیشتری در این زمینه صورت پذیرد.

قطب‌های نوآوری دیجیتال

برای آنکه شرکت‌ها بتوانند از مزایای دیجیتال‌سازی به‌طور کامل بهره‌مند شوند، باید این فناوری‌ها را در همه امور کسب و کار خود وارد کنند. در این میان شرکت‌های کوچک و متوسط توجه و نیاز بیشتری نسبت به جمع‌آوری اطلاعات و تجربه فناوری‌های جدید دارند. آن‌ها تنها با داشتن اطلاعات کافی می‌توانند در مورد به کار گیری فناوری‌های دیجیتال تصمیمات جدی و اساسی اتخاذ کنند که افقی جدید از مدل‌های کاری و کسب و کار به روی آن‌ها می‌گشاید. بدین منظور می‌بایست به فناوری‌ها و تخصص‌های جدید دسترسی پیدا کنند و دانش و آموزش لازم را در سراسر شرکت و برای همه کارکنان فراهم نمایند.

وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال به منظور حمایت از شرکت‌های کوچک و متوسط در مقابله با این چالش‌ها، برنامه «قطب‌های نوآوری دیجیتال» را راه‌اندازی کرده است که با نظارت سازمان ارتقای تحقیقات اتریش اجرا می‌شود. هدف این برنامه، حمایت از شرکت‌های کوچک و متوسط در فرایند دیجیتال‌سازی از طریق ایجاد تعدادی قطب‌های نوآوری دیجیتال و با استفاده از امکانات موجود («مراکز دیجیتال» کنونی) است. مراکز دیجیتال زیرساخت و تخصص‌های لازم را با هدف تحول دیجیتال در اختیار شرکت‌های کوچک و متوسط قرار می‌دهند.

برنامه ملی قطب‌های نوآوری دیجیتال ضمن تطبیق با مداخلات جدید، خود را با ابتكارهای موجود نیز همسو می‌کند؛ از جمله: ابتکار اتحادیه اروپا برای دیجیتال‌سازی صنعت اروپا (DEI):^۱

 بسیج شرکت‌های کوچک و متوسط در جهت مشارکت فعال در تحول دیجیتال و به منظور ارتقای ظرفیت‌های بهره‌وری، نوآوری و ارزش‌آفرینی در این شرکت‌ها و

نیز افزایش رقابت‌پذیری آن‌ها از طریق به کارگیری فناوری‌های دیجیتال؛

❖ فراهم کردن دسترسی سازمانی شرکت‌های کوچک و متوسط به تخصص و دانش تخصصی دیجیتال‌سازی، در کنار انتقال دانش به این شرکت‌ها از طریق ابتکارهای آموزشی؛

❖ تشویق شرکت‌های کوچک و متوسط به ارائه نوآوری‌های دیجیتال از طریق فراهم کردن دسترسی به زیرساخت‌ها، معرفی مدل‌های جدید کسب‌وکار، پروژه‌های مشترک تحقیق و توسعه و ساخت نمونه‌های اولیه (prototypes) راه حل‌های دیجیتال‌سازی؛

❖ ارتقای ادغام بازیگران اصلی اتریش در شبکه‌های اروپایی و مشارکت موفق در ابتکارهای اروپایی.

هر قطب نوآوری دیجیتال متتشکل از حداقل سه سازمان یا شرکت است (مانند دانشگاه‌ها، سازمان‌های واسط، مؤسسات پژوهشی و شرکت‌های تجاری) که دیجیتال‌سازی از اولویت‌های پژوهشی آن‌ها به شمار می‌رود. در فراخوان‌های پروپوزال قطب‌های نوآوری دیجیتال، از مخاطبان درخواست شده است که پروژه‌ها را به بیش از سه مرکز دیجیتال تحویل دهند.

بودجه اولین فراخوان پروپوزال معادل سه میلیون یورو می‌باشد و بر اهداف زیر تمرکز دارد:

❖ پوشش منطقه‌ای وسیع (اغلب شرکت‌های کوچک و متوسط باید به یک مرکز دیجیتال (نقطه تماس) دسترسی داشته باشند)؛

❖ محتوای پروپوزال باید متناسب با نیازهای منطقه باشد (پروپوزال‌های با موضوع هوش مصنوعی، امنیت، بلاک‌چین یا چاپ سه‌بعدی از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند)؛

❖ آماده‌سازی ذی‌نفعان اتریش برای شرکت در ابتکارهای «قطب نوآوری اروپا».

حوزه‌های اصلی تحقیقاتی: نقشه‌راه فناوری برای انقلاب صنعتی چهارم

تحقیق و توسعه از جمله محرک‌های مهم در انقلاب صنعتی چهارم و دیجیتال‌سازی است. به همین دلیل بیش از ۷۰ نماینده از بخش‌های سیاست، علوم، کسب‌وکار و کارکنان در کارگروه «تحقیق، توسعه و نوآوری» در قالب بستر انقلاب صنعتی چهارم اتریش همکاری داشته‌اند. نقشه‌راه فناوری حاصل از این کارگروه شامل هشت حوزه تحقیقاتی بینابینی می‌شود که در آینده توسعه فناوری اتریش نقش اساسی دارند.

هدف از تشکیل این کارگروه، ارائه توصیه به بخش تحقیق و توسعه و گرددۀم‌آوردن ذی‌نفعان انقلاب صنعتی چهارم بوده است. انتظار می‌رود این کارگروه اطلاعات لازم درباره مسیرهای احتمالی توسعه را در اختیار سیاست‌گذاران و شرکت‌ها بگذارد. همچنین این کارگروه باید آگاهی خود را نسبت به تحقیق، توسعه و نوآوری افزایش دهد و از کسب‌وکارها و مؤسسات پژوهشی حمایت نماید تا بتوانند در بهترین شرایط ممکن با بهره‌وری بالا فعالیت داشته باشند. با توجه به تغییرات بزرگی که انتظار می‌رود به دلیل انقلاب صنعتی چهارم رخ دهد و اثرات احتمالی آن بر جامعه، از رویکردی بین‌رشته‌ای در مواجهه با موضوعات مرتبط استفاده شده است تا موضوعاتی فراتر از جنبه‌های فنی نیز مدنظر قرار گیرد.

نقشه‌راه به طور دقیق حوزه‌های مستلزم تحقیقات وسیع را مشخص می‌کند تا بتوان راه حل‌های مناسب برای انقلاب صنعتی چهارم را پیشنهاد نمود. انتظار می‌رود این نقشه‌راه حوزه‌هایی را که نیازمند توسعه بیشتر برای بهبود جایگاه اتریش در بازار جهانی هستند، تبیین نماید. حوزه‌های پژوهشی مورد نظر این نقشه‌راه عبارتند از:

مجازی‌سازی: تصاویر دیجیتالی دقیق، مانند دوقلوی دیجیتال یا کارخانه دیجیتال از پیش‌نیازهای انقلاب صنعتی چهارم است که بدون شبیه‌سازی و مدل‌سازی امکان‌پذیر نخواهند بود. به عبارت دیگر، پیش از تولید لازم است مدل، ویژگی‌های محصول و فرایندهای تولید پیش‌بینی شود تا بتوان آن‌ها را کنترل و رصد نمود؟

سیستم‌های سنسور (حسگر): از آنجاکه سیستم‌های سنجش، اطلاعات مهمی را برای فرایند تولید فراهم می‌کنند، اهمیت آن‌ها در کنترل کیفیت، رو به رشد است.

در آینده باید حسگرها هوشمندتر (به طور مثال از قابلیت خویش‌سنگی و تعمیر و نگهداری پیشگیرانه برخوردار باشند) بوده، بهره‌وری انرژی بیشتری داشته باشند؛

مهندسی نرم‌افزار: مهندسی نرم‌افزار به عنوان یک فناوری بین‌بخشی از فناوری‌های کلیدی در فرایند گذار به سوی انقلاب صنعتی چهارم محسوب می‌شود. استفاده از نرم‌افزار، امکان ترکیب هوشمند الگوریتم‌ها، حسگرها (و داده‌هایی که می‌سنجد)، اشیای فیزیکی و سیستم‌های سایبری-فیزیکی را فراهم می‌کند. از این‌رو به منظور تطبیق با شرایط متغیر مورد نیاز تولید، در آینده باید نرم‌افزارهای بین‌رشته‌ای انعطاف‌پذیری بیشتری داشته باشند؛

سیستم‌های فیزیکی: ارتباط فرابخشی با فناوری اطلاعات و فناوری حسگر، فرصت‌ها و چالش‌های جدیدی را برای عینیت یافتن مفاهیم ماشین هوشمند به وجود می‌آورد. ربات‌ها و ماشین‌های هوشمند برای تولید بسیار حیاتی هستند؛ زیرا تولید افروده (چاپ سه‌بعدی)، تولید را سریع‌تر و ایمن‌تر می‌سازد. در انقلاب صنعتی چهارم روش‌های جدید بهسازی سطح¹ برای ارتقای کارکرد و مواد جدید (مانند سرامیک، فلزات، کامپوزیت و پلاستیک) دارای مشخصات ارتقا یافته به خوبی به روند تولید اضافه شده‌اند. در آینده استفاده از لجستیک هوشمند مستلزم توسعه سیستم‌های حمل و نقل خودکار، سلولی و بدون راهبر است؛

سیستم‌های سایبری-فیزیکی (CPS): از ویژگی‌های کلیدی این سیستم‌ها داشتن قابلیت برقراری ارتباط با محیط‌های مختلف و در نتیجه، با فناوری‌های حسگر است. همچنین آن‌ها با استفاده از رابطه‌های انسان/ماشین قابلیت (شناختی) برقراری ارتباط مؤثر با انواع مختلف کاربر نهایی (end-user) در سطوح مختلف کیفی و شایستگی را دارند. در آینده ماشین‌ها تعامل و همکاری بیشتری با انسان‌ها خواهند داشت که این امر منجر به ساخت سیستم‌های تولید هوشمند جدیدی خواهد شد. بنابراین باید بنیان نظری جدیدی برای تحقیق و توسعه در حوزه سیستم‌های توزیعی

بزرگ و پیچیده پی‌ریزی شود؛

سیستم‌های دستیار و کار:

با توجه به ظهور گسترده فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، موضوع سازماندهی بهینه همکاری و تعامل بین انسان و ماشین اهمیت روزافزونی یافته است. پیشرفت‌های کنونی روی بهبود رابط کاربر بین انسان و ماشین تمرکز دارند و هدف آن‌ها ساده‌سازی کار در زمان واقعی است (به طور مثال از طریق مجازی‌سازی به کمک واقعیت افزوده). این امر روی سازماندهی کار و شایستگی‌ها تأثیر می‌گذارد و منوط به داشتن آگاهی و پذیرش است؛

شبکه‌های ارزش و مدل‌های کسب و کار:

انقلاب صنعتی چهارم در حال تغییر دادن مدل‌های کسب و کار و ارزش‌آفرینی است (تولید کننده‌ها به طرز فراییندهای به ارائه کننده خدمات تبدیل می‌شوند). مدل‌های مبتنی بر داده و داده محور از اهمیت کلیدی در این موضوع برخوردار هستند. به منظور بهره‌برداری از این فرصت‌ها باید از رویکردهای جدیدی نسبت به بسیاری از فرایندها استفاده نمود که مستلزم ساخت و ارزیابی مدل‌های ارزش و تعریف داده‌های مورد نیاز است؛

دانش دامنه و فناوری‌های کلیدی:

منظور از دانش دامنه، دانشی است که در یک حوزه خاص کاربردی وجود دارد. به منظور ادغام مؤثر فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم در فرایند تولید، باید دانش دامنه و فرایند مورد نیاز به صورت دقیق بررسی شوند. بنابراین در ایجاد تغییرات فناورانه می‌بایست دانش لازم همیشه در دسترس باشد؛ از جمله: همه دانش عملی کارکنان که ثمره تجارب پیشین است، باید مورد استفاده قرار گیرد.

هوش مصنوعی و رباتیک

هوش مصنوعی و رباتیک از حوزه‌های دانشی آینده هستند که اهمیت آن‌ها همواره رو به افزایش است و منجر به تغییرات دائمی در صنعت خواهند شد. در سال ۲۰۱۷ این امر وزارت فدرال حمل و نقل، نوآوری و فناوری (BMVIT)^۱ را بر آن داشت که «شورای

1. Federal Ministry for Transport, Innovation and Technology (BMVIT)

رباتیک و هوش مصنوعی اتریش» را بنیان بگذارد. در نوامبر ۲۰۱۸ این شورا گزارش رسمی خود را با عنوان «شکل دهی آینده اتریش از طریق رباتیک و هوش مصنوعی» منتشر نمود که مشتمل بر وضعیت جاری توسعه، فرصت‌ها، چالش‌ها، حوزه‌های فعالیت و توصیه‌هایی برای اقدامات در سطح فدرال بود و همه نکات مهم در به کارگیری این فناوری‌ها را تبیین می‌نمود.

سه اصل مهم که در راهبرد هوش مصنوعی و رباتیک اتریش مورد توجه است، عبارتند از:

(۱) حاکمیت هوشمند: مشارکت گسترده همه ذی‌نفعان به‌ویژه شهروندان در فرایند شکل‌گیری راهبرد بسیار اهمیت دارد. زیرا افزایش پذیرش فناوری به این امر وابسته است؛

(۲) نوآوری هوشمند: به‌منظور بهره‌برداری کامل از همه ابعاد فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک باید سیاست‌های تحقیق و توسعه و سرمایه‌گذاری هدفمندی تدوین شود تا در نهایت، دسترسی به بازارها و کاربردهای جدید این فناوری‌ها امکان‌پذیر گردد؛

(۳) مقررات هوشمند: به‌منظور جلب اعتماد ذی‌نفعان تجارت و توسعه مثبت بازار، ایجاد شرایط ایمن و پایدار ضرورت دارد. بنابراین استفاده از هوش مصنوعی و رباتیک ضمن تضمین امنیت افراد باید مطابق با استانداردهای اخلاقی از جمله حقوق بنيادین بشر و چهارچوب ارزش‌های اتحادیه اروپا باشد.

بر این اساس، اولویت‌های توسعه راهبرد هوشمند رباتیک و هوش مصنوعی از طریق چهار دسته اقدام، تحقق‌پذیر خواهد بود:

- ◆ فناوری، تحقیق و توسعه و کسب‌وکار؛
- ◆ دنیای کار و صلاحیت‌ها؛
- ◆ جامعه و حقوق؛
- ◆ افزایش آگاهی، ارتباطات و روابط عمومی.

نتایج مطالعه مؤسسه مشاوره بوستون (BCG)^۱ و یکی از شرکت‌های تابعه آن (GAMMA) درباره هوش مصنوعی در کسب‌وکار نشان می‌دهد که بی‌تردید اتریش باید

در این حوزه وارد عمل شود. همان‌طور که در تصویر شماره یک مشاهده می‌شود، هم‌اینک در اتریش تنها ۱۳ درصد از کل شرکت‌ها از کاربردهای هوش مصنوعی در کسب‌وکار استفاده می‌کنند و ۲۹ درصد از آن‌ها تازه شروع به توسعه این فناوری‌ها کرده‌اند.

یکی از پیشتازان بین‌المللی در این عرصه، چین است که در آن ۸۵ درصد شرکت‌ها به‌طور فعال از فناوری‌های هوش مصنوعی استفاده می‌کنند و یک‌سوم آن‌ها هوش مصنوعی را در تولید یا ارائه خدمات خود به کار می‌گیرند. کشورهای پیشتاز در اروپا، آلمان و فرانسه هستند که هم‌اکنون ۴۹ درصد کل شرکت‌های آن‌ها به‌صورت فعال از هوش مصنوعی استفاده می‌کنند و ۲۰ درصد هم هوش مصنوعی را در فرایندهای تولید یا خدمات به کار می‌گیرند.

مقایسه صنایع اتریش نشان می‌دهد خدمات مالی و بخش‌های تجارت / کالاهای مصرفی از بقیه عقب هستند. وضعیت شرکت‌های حوزه فناوری، رسانه و مخابرات و صنعت انرژی از بقیه بهتر است. یک‌سوم شرکت‌های این صنایع از فناوری‌های هوش مصنوعی به‌طور فعال استفاده می‌کند.

تحقیقات هوش مصنوعی از سابقه طولانی در اتریش برخوردار است. حوزه‌هایی که در تحقیقات اتریش متداول هستند، عبارتند از: سیستم‌های منطقی و رویکردهای مبتنی بر دانش، شبکه‌های نرونی، رباتیک و سیستم‌های درک زبان. بخش‌های جدیدی که وارد تحقیقات اتریش شده‌اند، تولید و انقلاب صنعتی چهارم هستند؛ مانند موضوع تعمیر و نگهداری پیش‌بینانه. مجموع حمایت‌های مالی دولت فدرال از این تحقیقات بین سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۷ بیشتر از ۳۴۹/۹ میلیون یورو می‌شود.

برای آنکه در روند شکل‌دهی آینده هوش مصنوعی در اتریش اجماع عمومی صورت گیرد، لازم است جامعه مدنی و ذی‌نفعان کسب‌وکار و پژوهش در تدوین راهبرد مشارکت حداکثری داشته باشند تا این کشور بتواند در رقابت فناوری هوش مصنوعی، پیشتاز باشد و حقوق بنیادین فردی و اجتماعی نیز محفوظ بماند. در همین راستا وزارت فدرال حمل و نقل، نوآوری و فناوری و وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال، یک سند مقدماتی به نام چشم‌انداز هوش مصنوعی اتریش ۲۰۳۰ تهیه کرده‌اند و از آن به عنوان اساس تدوین

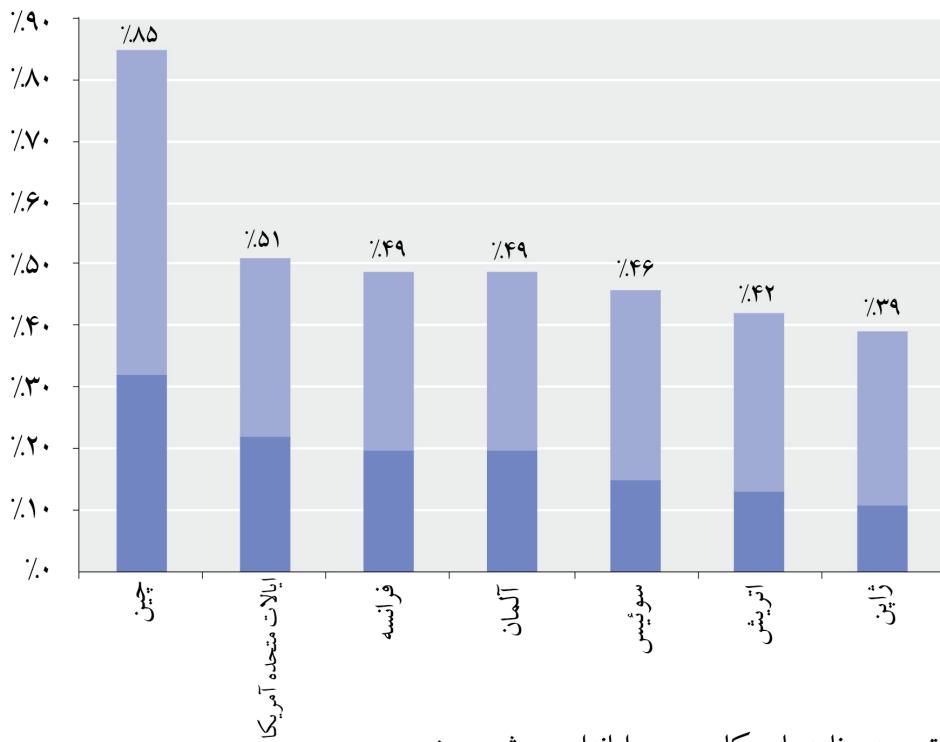
پیش‌نویس راهبرد در سال ۲۰۱۹ استفاده نموده‌اند.

علاوه بر گزارش رسمی شورای رباتیک و هوش مصنوعی اتریش، از مطالعات بین‌المللی و راهنمای اتحادیه اروپا نیز در تهیه راهبرد استفاده می‌شود. با نظارت وزارت حمل و نقل، نوآوری و فناوری، کارگروه‌های بین‌وزارتی روی تهیه راهبرد کار می‌کنند.

5G کلید زیرساختی تحول دیجیتال

اتریش به عنوان کشوری با درآمد بالا تنها از طریق نوآوری و فناوری‌های نوآورانه می‌تواند مزیت رقابتی خود را حفظ کرده، بنیان صنعتی خود را ارتقا بخشد. دستیابی به این امر به‌شدت منوط به داشتن زیرساخت‌های دیجیتال مدرن و کارآمد است. با توجه به تعداد زیاد شرکت‌های کوچک و متوسط و توزیع جغرافیایی آن‌ها، پوشش سراسری 5G نیز برای توسعه اقتصادی کشور در آینده ضرورت دارد.

**نمودار شماره ۱: نسبت شرکت‌هایی که از هوش مصنوعی استفاده می‌کنند
(درصد در هر کشور)**

- توسعه برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای هوش مصنوعی
- به کارگیری برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای هوش مصنوعی

توسعه خدمات 5G زیرساخت‌های اساسی را برای خدمات و صنایع پایین‌دستی بسیاری بهویژه در مناطق روستایی فراهم می‌کند. مطابق نتایج یکی از مطالعات آرتور دی. لیتل،^۱ برخی از آثار پیشگامی اتریش در 5G می‌تواند شامل موارد زیر باشد: افزایش سهم این بخش از تولید ناخالص داخلی به ۳۲ میلیارد یورو تا سال ۲۰۳۰، افزایش ۳۵ هزار نفر به نیروی کار به علاوه اثرات غیرمستقیم حضور کارکنان متخصص، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، رشد تحقیق و توسعه و افزایش تعداد استارت‌آپ‌ها.

دولت فدرال در راهبرد ملی 5G برنامه مشخصی را برای حوزه‌های اصلی فعالیت تعریف کرده است. راهبرد ملی از زمان‌بندی دقیقی برای بهبود استانداردهای 5G در سراسر اتریش برخوردار است. هدف از این راهبرد، تبدیل اتریش به یکی از سه کشور دیجیتال برتر در سطح اتحادیه اروپا و قراردادن آن در بین ده کشور اول دنیاست. مسیر دستیابی به این هدف در سه مرحله تعریف شده است:

 مرحله اول: تا اواسط ۲۰۱۹ باید جایگاه‌های آزمون 5G پیش‌تجاری آماده شود؛

 مرحله دوم: تا پایان سال ۲۰۲۰ ارتباط باندپهن فوق‌سریع (۱۰۰ Mbit/s) باید در کل کشور فراهم شود. در عین حال باید بازار 5G در همه مراکز استانی اتریش نیز راهاندازی شود؛

 مرحله سوم: تا پایان سال ۲۰۲۳ باید همه سیستم حمل و نقل به خدمات 5G دسترسی داشته باشد. انتظار می‌رود هدف دسترسی سراسری به 5G تا پایان سال ۲۰۲۵ محقق شود.

بهره‌برداری از ظرفیت‌های فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، رانندگی خودکار، استفاده سراسری از کلان‌داده، کاربردهای هوش مصنوعی و اینترنت اشیا همگی مستلزم برخورداری از زیرساخت‌های فناوری اطلاعات کارامد است که تنها از طریق انتقال حجم عظیمی از داده و محاسبات فرآگیر^۲ امکان‌پذیر است. این امر علاوه‌بر زیرساخت باندپهن، به شبکه بسیار کارامد موبایل هم احتیاج دارد.

1. Arthur D. Little

2. Ubiquitous computing

5G به عنوان یک عامل تحول آفرین در دیجیتال‌سازی می‌تواند سرعت فرایندها را بسیار افزایش دهد؛ اما تنها در قالب مدل‌های کسب و کار نوآورانه و جدید می‌توان ظرفیت تجاری آن را به طور کامل بالفعل ساخت. بنابراین باید اقداماتی نیز در جهت فراهم کردن شرایط به کارگیری، گرددem آوردن ذی‌نفعان و تولید ایده‌های جدید انجام شود. مجموع اقدامات و برنامه‌ها باید منجر به اجرای پروژه‌های مرتبط و استفاده گسترده از 5G گردد.

بر پایه نتایج مطالعه‌ای درباره ذی‌نفعان 5G، مهم‌ترین ظرفیت فناوری‌های 5G برای اتریش در حوزه حمل و نقل و جابه‌جایی است. علاوه بر این‌ها، حوزه‌های اجتماعی و بازرگانی دیگری نیز زمینه بهره‌مندی از ظرفیت‌های 5G را دارند: کسب و کار و صنعت، محیط‌زیست و انرژی، سلامت و خدمات اجتماعی، سیاست‌گذاری و دولت و آموزش؛ البته در همه این حوزه‌ها «تضمين امنیت» و «اعتماد» از اهمیت اساسی برخوردار است.

راهبرد 5G روی شش مرحله تمرکز ویژه دارد تا ضمن دستیابی به اهداف مورد نظر در حوزه‌های بالا، اتریش را به یکی از کشورهای پیشگام 5G در سطح اروپا تبدیل نماید:

۱. ترغیب گفت‌و‌گو و شبکه‌سازی فعال از طریق فراهم کردن پلتفرم 5G؛
۲. مشارکت بین‌المللی از طریق همکاری‌های پژوهشی و تجاری هدفمند؛
۳. تحقیق و توسعه در حوزه کاربردهای 5G از طریق نوآوری 5G و آزمایشگاه‌های آزمون؛
۴. اجرای پروژه‌های 5G آزمایشی در دولت؛
۵. پروژه‌های پیشرو و منطقه‌ای در زمینه 5G؛
۶. ایجاد بسترهای آزمون و محیط‌های ایمن آزمون^۱ 5G برای کاربردهای آزمایشی در سطح وسیع.

1. sandbox

۳- کارگران ماهر و نظام آموزشی مورد نیاز برای گذار دیجیتال

امروزه دیجیتال‌سازی به عنوان اساس گذار اقتصادی و اجتماعی به یکی از موضوعات متداول محافل علمی تبدیل شده است؛ هر چند تغییرات ناشی از گسترش ریزپردازنده‌ها^۱ از دهه هشتاد میلادی مورد بحث و بررسی بوده است. در واقع مباحث پردازش الکترونیک یا انتقال از راه دور مقادیر عظیم داده هیچ‌یک موضوعات جدیدی نیستند؛ زیرا موضوع انجام فرایندهای کار توسط ماشین‌ها قدمتی به اندازه خود صنعتی‌سازی دارد.

این فناوری نیست که موجب دگرگونی خود می‌شود، بلکه رویکرد انسان در به کارگیری فناوری، عامل دگرگونی آن است. داده‌ها علاوه بر آنکه در حجم زیاد جمع‌آوری می‌شوند، با هم ارتباط نیز دارند. این امر موجب افزایش سطح توقعات از کارمندان می‌شود. به عبارتی، دیجیتال‌سازی مستلزم افزایش فزاینده صلاحیت‌هاست. «نقشه‌راه دیجیتال اتریش» چگونگی تأثیرگذاری تحول دیجیتال بر ساختار کار و تغییرات ناشی از آن را تبیین می‌نماید. به‌ویژه این سند تأکید می‌کند که در بیشتر موارد، فناوری‌های جدید تنها برخی از وظایف را تحت تأثیر قرار می‌دهند و لزوماً کل فضای کاری را تغییر نمی‌دهند. در نتیجه، انتظارات مورد توقع از سطح شایستگی‌های کارکنان نیز دستخوش تغییر می‌شود. در ادبیات دانشگاهی، این مجموعه تغییرات با عنوان زنجیره اثرات تعریف می‌شود. مجموعه مهارت‌های مورد انتظار از کارکنان به وضعیت فناوری و تغییرات ناشی از پیشرفت فناورانه بستگی دارد. چون اولاً تقاضا برای مهارت‌ها بیش از بقیه است. در بازار کار، میزان دستمزد برخی کارها به سطح استفاده کارکنان از مجموعه مهارت‌هایشان در انجام آن کارها بستگی دارد. دوم اینکه صرف نظر از تغییرات مرتبط، به‌طور کلی پیشرفت فناورانه موجب افزایش انتظارات از مجموعه مهارت‌های کارکنان می‌شود. به عبارتی، کارکنان باید مهارت‌های بیشتر و بیشتری کسب کنند.

1. Micro-processors

همچنین لازم است بین وظایفی که یک شغل مستلزم آن‌هاست و مهارت‌های لازم برای انجام آن وظایف، تمایز قائل شد. تمایز بین وظایف و مهارت‌ها ضرورت دارد؛ زیرا برخی کارکنان با مهارت خاصی می‌توانند بیش از یک وظیفه را انجام دهنند. دیجیتال‌سازی چالش‌هایی را ایجاد می‌کند که مقابله با آن‌ها داشتن صلاحیت‌های خاصی را می‌طلبد. این موضوع اصلاً قابل مقایسه با روند گذشته (که مستلزم کسب مهارت‌های بالاتر به صورت عمومی بود) نیست. امروزه افزایش تقاضا برای مهارت‌های جدید به منظور انجام وظایف متعدد منجر به افزایش دوقطبی شدن فضای نیروی کار شده‌است: افزایش هم‌زمان موقعیت‌های شغلی با درآمد بالا و مهارت‌های بالا و موقعیت‌های با درآمد پایین و مهارت‌های کم.

در اوایل دهه ۲۰۰۰ عدم دسترسی بخش‌هایی از جامعه به اینترنت، نوعی معضل محسوب می‌شد، اما در دهه اخیر شکاف دیجیتالی جدیدی در جامعه در حال شکل‌گیری است. در عصر جدید، شکاف بین دو گروه است؛ از یک سو، گروهی به صورت آگاهانه اینترنت و فناوری اطلاعات و ارتباطات را برای کسب اطلاعات و استفاده از آن به صورت نظاممندی به کار می‌گیرند و از سوی دیگر، گروهی صرف‌کننده اطلاعات هستند. همچنین می‌توان افراد متخصص را از هم تفکیک نمود. زیرا کسانی که آگاهانه از فناوری اطلاعات و ارتباطات برای کسب اطلاعات استفاده می‌کنند، دارای مهارت‌هایی هستند که تقاضا برای آن‌ها به شدت رو به افزایش است.

دیجیتال‌سازی نیازمند توانایی‌های شناختی و انتزاعی خاصی است که می‌تواند زمینه‌ساز این نوع قطبیت در نیروی کار شود؛ البته تاکنون شواهد چندانی از وجود این قطبیت در اتریش به دست نیامده است. یکی از دلایل این امر، نظام آموزش اتریش است که مدت‌های است بین آموزش فنی و نظری در مقطع متوسطه تمایز قائل شده‌است و دانش‌آموzan را کاملاً متناسب با نیازهای بازار کار تحت تربیت آموزش نظری و حرفه‌ای قرار می‌دهد.

لازم دیجیتال‌سازی کار، این است که کارکنان بیشتری با استفاده از مجموعه مهارت‌هایشان قادر به انجام وظایف متعدد باشند. این امر به معنای دریافت آموزش رسمی در سطوح بالا نیست، بلکه کارکنان باید مهارت‌های لازم برای مقابله با چالش‌های دیجیتال

آنینه را کسب نمایند. طبق شاخص فرعی سرمایه انسانی در شاخص DESI، رتبه اتریش در بین کشورهای اتحادیه اروپا از نظر درصد متخصصان فناوری اطلاعات و ارتباطات از کل نیروی کار و درصد فارغ‌التحصیلان رشته‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات در هر ۱۰۰۰ نفر (۲۰ تا ۲۹ ساله) به ترتیب ششم و پنجم است. گزارش DESI توصیه‌هایی نیز درباره اهداف تعیین شده در برنامه جاری دولت مطرح می‌نماید:

- ◀ حمایت از توسعه حرفه‌ای بهویژه در زمینه یادگیری مهارت‌های دیجیتال؛
- ◀ تجهیز مدارس به زیرساخت‌های دیجیتال مناسب؛
- ◀ تهیه سوابق پیشرفت دانش آموزان در زمینه مهارت‌های دیجیتال از دوره پیش‌دبستانی تا پایان تحصیلات متوسطه؛
- ◀ توسعه بیشتر دانشگاه‌های آموزش حرفه‌ای و فنی بهویژه در زمینه رشته‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات و دیجیتال‌سازی؛
- ◀ ساخت فضاهای آموزشی جدید با هدف توسعه بیشتر رشته‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات و دیجیتال‌سازی در سطح آموزش عالی؛
- ◀ راهاندازی پویشی به نام «دیجیتال‌سازی برای آموزش» به عنوان راهبرد آموزش و پرورش برای تحقق اهداف زیر:

 - ◆ آموزش صلاحیت‌های دیجیتال در همه مدارس؛
 - ◆ آموزش زبان برنامه‌نویسی (مانند scratch) پس از مقطع ابتدایی در همه مدارس؛
 - ◆ افزایش مهارت‌های دیجیتال معلمان از طریق آموزش اجباری؛

- ◀ راهاندازی آکادمی دیجیتال اتریش در بستر برخط برای ارائه برنامه‌های آموزشی و یادگیری تمام وقت.

وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال درباره وضعیت دیجیتال‌سازی در اتریش، مطالعه‌ای به اسم گزارش دیجیتال^۱ ۲۰۱۸ انجام داده است. در این گزارش به موضوعات

و عنوانی مانند شاخص DESI، توافق شایستگی دیجیتال^۱، اتحادیه کسب و کار، مؤسسات آموزشی، دولت و برنامه های تحت نظارت آن اشاره شده است.

وزارت فدرال آموزش، علوم و تحقیقات با اجرای برنامه کلان دیجیتال سازی در آموزش قصد دارد تغییرات ناشی از روند رو به رشد دیجیتال سازی را با نظام آموزش اتریش هماهنگ و همسو نماید. این برنامه کلان شامل اقداماتی در سه حوزه زیر است:

﴿ مفاهیم آموزشی و محتوای یادگیری و آموزش (باید شایستگی های دیجیتال و آموزش دیجیتال به صورت نظاممند در مواد درسی کنونی ادغام شوند. در نظام آموزش مدرن باید دیجیتال سازی در همه موضوعات آموزشی و روش های تدریس مدنظر قرار گیرد)؛

﴿ آموزش و توسعه حرفة ای مدرسان (لحاظ شدن شایستگی های دیجیتال و آموزش دیجیتال در همه برنامه های آموزش و ارتقای حرفة ای مدرسان ضرورت دارد)؛

﴿ زیرساخت (باید تجهیزات زیرساختی ارتقا یابد). می بایست در همه مدارس کشور شرایط لازم برای به کار گیری رسانه ها و ابزارهای دیجیتال فراهم شود.

وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال نیز چهار چوبی برای صلاحیت دیجیتال اتریش تدوین کرده است: DigComp 2.2 AT با هدف همسوسازی و تطبیق مهارت های دیجیتال، فراهم کردن بستر یادگیری مادام العمر، شمول اجتماعی و اشتغال در جامعه دیجیتال.

همچنین به ابتکار این وزارت خانه، انجمن fit4internet در سال ۲۰۱۸ بنیان گذاشته شد. هدف این انجمن، فراهم کردن بستری برای همکاری شرکت ها، مؤسسات و سازمان ها به منظور افزایش مهارت های دیجیتال در اتریش و تضمین مشارکت همه بخش های جامعه در گذار دیجیتال است.

انتظار می رود این اقدامات در اسرع وقت و با تأکید بر آموزش و پرورش در همه سطوح، حمایت های لازم را از تحول دیجیتال در اتریش فراهم نمایند. جامعه کسب و کار

بهویژه در بخش فناوری اطلاعات اعلام کرده است که با کمبود متخصصان ماهر در حوزه فناوری اطلاعات مواجه است و تقاضای فزاینده‌ای برای نیروی انسانی مهرب در بخش محاسبات وجود دارد.

محاسبات از شایستگی‌های کلیدی مورد نیاز شرکت‌هاست. مطالعات بین‌رشته‌ای محاسبات مانند محاسبات تجاری، فناوری اطلاعات جغرافیایی و محاسبات بهداشتی، مبتنی بر استفاده از فناوری اطلاعات برای حل مشکلات خاص کسب‌وکارها نیز مورد نیاز شرکت‌ها هستند. در نتیجه، بیش از اینکه شرکت‌ها متقاضی برنامه‌نویسان محض رایانه باشند، به‌شکل فزاینده‌ای در پی استخدام افراد دارای تحصیلات بین‌رشته‌ای هستند که از توانایی حل مشکلات خاص محاسباتی برخوردار باشند.

با توجه به آنچه گفته شد، علاوه‌بر مهارت برنامه‌نویسی محض رایانه، دو نوع صلاحیت محاسباتی دیگر نیز وجود دارد:

اول - ساخت بین‌رشته‌ای راه‌حل‌های فناوری اطلاعات که اساساً مستلزم کارشناسان فناوری محاسبات است که دارای دانش فرایند هستند، مانند کارشناسان فناوری اطلاعات کسب‌وکار که در بخش تولید استخدام می‌شوند؛

دوم - مهارت‌های کاربردی فناوری اطلاعات؛ شمار فرایندهای از نیروی کار افراد غیرمتخصص [تکنسین] هستند که مهارت‌های فناوری اطلاعات را برای استفاده در حوزه‌های تخصصی کار فرا می‌گیرند؛ مانند افراد شاغل در بخش مراقبت‌های بهداشتی که روش‌های جدیدی را برای کار با تجهیزات می‌آموزند (و با افرادی که در بخش مهندسی پزشکی فعالیت می‌کنند و آن روش‌ها و تجهیزات را می‌سازند، تفاوت دارند).

در همین راستا وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال به تازگی چهارچوب جدیدی را برای مشاغل نیازمند آموزش حرفه‌ای دیجیتال تهیه کرده است. این چهارچوب شامل عنوانینی مانند «ساخت برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای - کدنویسی»، «فناوری اطلاعات» (با دو حوزه مطالعاتی فناوری سیستم و فناوری عملیاتی) و «تاجر الکترونیک»^۱ می‌شود.

1. Ecommerce businessperson

آموزش عالی اتریش توانسته است در واکنش به شرایط متغیر الزامات آینده در دنیای کار و تخصص، اقدامات مناسبی انجام دهد. در همین راستا در قالب پروژه «آینده آموزش عالی» (Zukunft Hochschule) (توسط وزارت سابق علوم، تحقیقات و اقتصاد اجرا شده است)، یک کارگروه محاسبات روی شناسایی نمایه آموزشی در بخش‌های اقتصادی کار می‌کند، برنامه‌های آموزشی جدید و یا حتی مشارکتی را تعریف می‌کند و پرپوپزالهایی برای آموزش فناوری اطلاعات به دانشجویان تهیه می‌کند؛ از جمله پرپوپزالهای ویژه‌ای برای دانشجویانی که برای یافتن شغل ترک تحصیل کرده‌اند.^۱

این کارگروه همچنین به فعالیت‌های مشترکی برای آینده در حوزه مطالعات اطلاعات، تشویق مطالعات فناوری اطلاعات، افزایش مشارکت زنان و افزایش گفت‌وگو بین دانشگاه‌ها و جامعه تجارت می‌پردازد. از نظر علوم کسب‌وکار و اقتصادی و مطالعات محاسبات، کارگروه روی توسعه ظرفیت کارکنان و بهبود نسبت کارکنان به دانشجویان تمرکز می‌کند؛ البته در دانشگاه‌های علوم کاربردی، بیشتر روی افزایش مکان‌های آموزشی و برنامه‌های بین‌رشته‌ای تأکید می‌شود.

به طور کلی لازم است علاقه عمومی به‌ویژه در بین زنان نسبت به مطالعات محاسبات افزایش یابد. از نظر دوره‌های تحصیلی، در نیم سال زمستان ۲۰۱۸، ۱۵ دوره کارشناسی و ۲۷ دوره ارشد محاسبات در ۱۰ دانشگاه دولتی اتریش برگزار شده است. در دانشگاه‌های علوم کاربردی در مجموع ۵۶ دوره کارشناسی و ۶۸ دوره ارشد در همان نیم سال ارائه شده است. روی هم‌رفته، در اتریش ۱۰ دانشگاه و ۱۵ دانشگاه علوم کاربردی دارای رشته‌های محاسبات هستند.

جدول شماره یک تعداد کل دانشجویان دانشگاه‌ها و دانشگاه‌های علوم کاربردی رشته‌های محاسبات در نیم سال زمستان بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ را نشان می‌دهد. با وجود افزایش تقاضا از سال ۲۰۱۵، تعداد دانشجویان دانشگاه‌ها افزایشی نداشته است. در واقع تعداد دانشجویان دوره‌های کارشناسی و دکتری کاهش داشته، اما تعداد دانشجویان دوره ارشد دارای روند افزایشی بوده است. در مقابل، دانشگاه‌های علوم کاربردی وضعیت متفاوتی

داشته‌اند. اگرچه تعداد دانشجویان محاسبات در دوره ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ روند افزایشی داشته، این افزایش صرفاً در دانشجویان دوره کارشناسی بوده است و دانشجویان دوره ارشد روند افزایشی نداشته‌اند.

به طور کلی در دانشگاه‌ها و دانشگاه‌های علوم کاربردی تعداد دانشجویان در هر دوره کارشناسی (از ۱۲,۸۹۰ دانشجو در سال ۲۰۱۳ به ۱۴,۰۲۱ دانشجو در سال ۲۰۱۷) و ارشد (از ۱۱۳,۵۵۰ دانشجو در سال ۲۰۱۲/۱۳ به ۲۰۱۶/۱۷) افزایش داشته است.

شاخص‌های مختلفی حاکی از افزایش تقاضا برای فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها و دانشگاه‌های علوم کاربردی است. در نتیجه، در آینده باید تعداد دوره‌های آموزشی حوزه محاسبات و نیز رشته‌های فناوری اطلاعات در مؤسسات آموزش عالی افزایش یابد. در همین مسیر اقدامات متعددی در جهت ارتقای شایستگی‌های دیجیتال عموم جامعه در دست اجراست که برخی از آن‌ها عبارتند از:

◀ ادغام دانش محاسبات در همه رشته‌های تحصیلی با هدف آموزش مهارت‌ها و شایستگی‌های پایه و ارائه برنامه‌های مناسب؛

◀ استفاده از روش‌های نوآورانه آموزش در جهت حمایت از گروه‌های خاص مانند دانشجویان شاغل و دانشجویانی که ترک تحصیل کرده‌اند. یادگیری الکترونیک از جمله گزینه‌های مناسب می‌تواند باشد؛

◀ راه‌اندازی رشته‌های جدید در حوزه‌هایی مانند کلان‌داده، انقلاب صنعتی چهارم، مهندسی داده، علوم داده و غیره.

هم‌اینک توافق‌های عملکرد با دانشگاه‌ها در دوره ۲۰۱۹-۲۰۲۱ روی دیجیتال‌سازی تأکید دارند. به طور مثال، دانشگاه «اینسبروک»¹ قصد دارد دامنه رشته‌های دیجیتال‌سازی را گسترش دهد. «دانشگاه فنی گراز»² نیز ضمن توسعه بسترها یادگیری الکترونیک، در صدد است که از فناوری‌های تحلیل یادگیری استفاده کند؛ زیرا به کمک ماشین عملکرد

1. University of Innsbruk

2. Technical University of Graz

یادگیری دانشجویان تحلیل و ارزیابی می‌شود.

در همین راستا «دانشگاه فناوری وین»^۱ «معاونت دیجیتال‌سازی و زیرساخت» را تأسیس نموده است و دانشگاه فنی گراز نیز تلاش می‌کند به یک «دانشگاه دیجیتال» تبدیل شود.

شاخص‌های متعددی بر وجود پدیده فرار مغزها در اتریش دلالت دارد. به عبارت دیگر، اتریش به جای جذب افراد ماهر، آن‌ها را از دست می‌دهد. طبق منابع سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)،^۲ مهاجران جویای کار خارج از اتحادیه اروپا و انجمن تجارت آزاد اروپا (EFTA)^۳ به سختی می‌توانند مجوز ورود به کشورهای اروپایی را کسب کنند و همین امر انگیزه افراد ماهر را برای مهاجرت کاهش می‌دهد.

موضوع دیگر این است که فهرست‌های کمبود اشتغال اغلب شامل افراد دارای مهارت‌های محاسباتی بالا نمی‌شوند. البته از سال ۲۰۱۹ یک فهرست کمبود جدید در اتریش تهیه شده است که شامل هشت موقعیت شغلی جدید مستلزم تحصیلات دانشگاهی است؛ از جمله مهندسی پردازش داده. بدین ترتیب، مهاجران دارای مدرک دانشگاهی در این رشته‌ها و کارگران ماهر می‌توانند راحت‌تر مجوز ورود کسب کنند؛ یعنی موفق به دریافت کارت قرمز-سفید-قرمز اتریش (مجوز کار و اقامت دوساله در اتریش) شوند.

1. Vienna University of Technology

2. Organization for Economic cooperation and Development

3. European Free Trade Association

جدول شماره یک: دانشجویان رشته محاسبات در نیمسال زمستان ۲۰۱۳-۲۰۱۷

۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	۲۰۱۴	۲۰۱۳	دوره کارشناسی	دانشگاه‌ها
۱۰,۴۸۱	۱۰,۵۹۷	۱۰,۷۰۱	۱۰,۰۶۵	۹,۷۷۰	Degree programme	
۷	۱۲	۱۲	۲۵۹	۳۰۱	دوره ارشد	
۴,۲۶۳	۴,۰۲۶	۳,۸۵۸	۳,۷۷۸	۳,۶۴۸	دوره دکترا	
۱,۰۷۰	۱,۱۲۹	۱,۱۸۱	۱,۲۳۴	۱,۲۲۰	کل	
۱۵,۸۲۱	۱۵,۷۶۴	۱۵,۷۵۲	۱۵,۳۳۶	۱۴,۹۳۹		
۳,۵۴۰	۳,۴۰۰	۳,۲۱۱	۳,۰۷۶	۳,۱۲۰	دوره کارشناسی	دانشگاه‌های علوم کاربردی
۰	۰	۳	۹	۱۰	Degree programme	
۱,۳۵۸	۱,۴۶۲	۱,۵۳۶	۱,۵۷۱	۱,۴۸۵	ارشد	
۴,۸۹۸	۴,۸۶۲	۴,۷۵۰	۴,۶۵۶	۴,۶۱۵	کل	

۴- دیجیتال سازی در بخش دولتی

دیجیتال سازی در بخش دولتی به دو معناست: از طرفی تبدیل اطلاعات، فرایندها و خدمات آنالوگ به دیجیتال و از طرف دیگر، معرفی اشکال کاملاً جدید تعامل و دسترسی به قالب‌های جدید دانش با استفاده از فناوری دیجیتال. با توجه به اینکه تحول دیجیتال به‌طور کلی به معنی رخداد تغییرات رادیکالی است، بخش دولتی اتریش سال‌هاست که تلاش می‌کند با بهبود خدمات خود و استفاده از اطلاعات و راهبردهای مشترک، با این فرایند همسو شود. به‌حال شکی نیست جامعه تنها زمانی می‌تواند از ظرفیت‌های تحول‌آفرین دیجیتال سازی بهره‌مند شود که همه اقدامات از نظر سازمانی، لجستیک، حقوقی و فنی در سطح دولتی و اجرایی با هم هماهنگ باشند.

هم‌اکنون ابتکارهای دیجیتال سازی بخش دولتی اتریش روی ارائه خدمات دیجیتال نوآورانه مانند اداره دیجیتال، سلامت الکترونیک و داده باز تأکید دارند. ابتکارهای پشتیبان نیز روی ایجاد انسجام و ارتباط درونی در زیرساخت‌ها متمرکز هستند.

۱-۴- راهبرد دیجیتال سازی، اتریش دیجیتال و افسران ارشد دیجیتال

در دسامبر ۲۰۱۶ اتریش توانست راهبرد دیجیتال سازی خود را با عنوان نقشه‌راه دیجیتال تدوین نموده و به‌اجرا بگذارد. این راهبرد ضمن بیان وضعیت دیجیتال سازی از نظر چالش‌های کنونی و آینده، اساس راهبرد دیجیتال سازی جدید را نیز که در سال ۲۰۱۹ فرایند تهییه و تدوین آن آغاز شده‌است، تشکیل می‌دهد.

توسعه دیجیتال از موضوعات اولویت‌دار در برنامه دولتی ۲۰۱۷-۲۰۲۲ می‌باشد. طبق متمم قانون وزارت‌های فدرال (مصوب سال ۲۰۱۷) که از ۸ ژانویه ۲۰۱۸ لازم‌الاجرا شده، تغییراتی در مسئولیت‌های وزارت‌های فدرال پیش‌آمدہ است؛ به‌ویژه دیجیتال سازی برخی موضوعات که پیش از این تاریخ جزو وظایف وزارت صدرات عظمی فدرال بوده (مانند

مسائل حفاظت از داده) یا از مسئولیت‌های وزارت فدرال دارایی محسوب می‌شده، با ادغام وظایف این وزارت‌خانه‌ها، در زمرة وظایف وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال قرار گرفته است.

برای هر یک از وزارت‌خانه‌ها نیز یک افسر ارشد دیجیتال منصوب شده که موظف به هماهنگ‌سازی امور نوآوری و دیجیتال‌سازی بین وزارت‌خانه‌ها و همسو کردن آن‌ها با راهبرد فدرال نوآوری و دیجیتال‌سازی است. اتخاذ این رویکرد متمرکز موجب می‌شود اهداف فراسازمانی همچون خودکارسازی فرایندها یا ارائه خدمات دیجیتال بهینه به صورت مؤثری هماهنگ و اجرا شوند. افسران ارشد دیجیتال گزارش وضعیت را به طور مرتب به دولت فدرال تقدیم می‌کنند. نیروی ویژه افسران ارشد دیجیتال نیز تحت نظرات وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال است و افسر ارشد دیجیتال فدرال ریاست بخش دیجیتال‌سازی و دولت فدرال آن را بر عهده دارد.

اساساً دولت الکترونیک به «حمایت از روابط، فرایندها و مشارکت سیاسی درون نهادهای دولتی در همه سطوح و بین نهادهای دولتی و ذی‌نفعان آن‌ها از طریق فراهم کردن فرصت‌های مناسب تعامل به کمک رسانه‌های الکترونیک»^۱ می‌پردازد.

هماهنگ‌سازی ابتکارهای دیجیتال‌سازی (برنامه زمانی، اولویت‌ها، پروژه‌های آزمایشی و غیره) در سطح کل دولت فدرال با همکاری نیروی ویژه و سازمان تازه‌تأسیس دیجیتال‌سازی انجام می‌شود. این تغییرات ساختاری شامل تحریک مقررات اصلی دولت دیجیتال نیز می‌شود. امروزه اجرای قانون دولت الکترونیک (اصلاح در سال ۲۰۱۶) و قانون تحکیم فناوری اطلاعات و ارتباطات که اساس دولت الکترونیک را تشکیل می‌دهند و بر مصرف بودجه پروژه‌های مشترک نظارت دارند، از جمله وظایف سازمان دیجیتال‌سازی به شمار می‌رود. همچنین بر اساس قانون، مسائلی که «مراکز محاسبات فدرال»^۲ در زمینه راهبردی با آن‌ها مواجه می‌شوند، می‌بایست از طریق توافق با وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال بر طرف شوند.

۱. رجوع شود به Gisler et al. (2011).

2. Federal Computing Centres (BRZ GmbH)

سازمان دیجیتال‌سازی

یکی از عناصر اصلی در تغییرات ساختاری دولت اتریش، سازمان دیجیتال‌سازی یا همان اتریش دیجیتال (DIA)¹ است که با نظارت سازمان ارتقای تحقیقات اتریش تأسیس شده‌است. اتریش دیجیتال درواقع یک برنده (نشانگان تجاری) کلی برای همه راهبردها و پروژه‌های پیشتاز در حوزه دیجیتال‌سازی است. این سازمان، دولت را قادر می‌سازد تا ضمن تمرکز بر گسترش پوشش اینترنت باند پهن و 5G، به ساخت برنامه‌های کاربردی رایانه‌ای دیجیتال کاربر محور برای همه شهروندان و جامعه کسب و کار نیز مبادرت ورزد.

دیجیتال‌سازی فرایندی است که مستلزم همکاری بین همه عناصر اصلی دارای قدرت و منابع مالی برای حمایت از تحقیق و توسعه و شرکت‌های تجاری است. سازمان دیجیتال‌سازی وظایفی هم در زمینه ساخت دولت دیجیتال دارد؛ از جمله مشاوره دادن به دولت فدرال، حمایت از افسران ارشد دیجیتال، اجرای پیوسته راهبرد دیجیتال‌سازی و هماهنگی بین‌المللی. علاوه‌بر نقش اصلی این سازمان به عنوان نقطه هماهنگ‌سازی و ارجاع، موظف به پایش وضعیت ابتکارهای دیجیتال‌سازی نیز می‌باشد.

انتظار می‌رود این تغییرات ساختاری در دستور کار دیجیتال اتریش موجب ارتقای بخش دولتی در سطح بین‌المللی شده، اتریش را در بین کشورهای پیشتاز دیجیتال‌سازی قرار دهد. بر پایه نتایج مطالعه سنجش دولت الکترونیک کمیسیون اروپا² در سال ۲۰۱۸، اتریش جایگاه ششم را در بین ۳۴ کشور مورد ارزیابی دارد.

برخی راه حل‌های دولت الکترونیک اتریش مانند FinanzOnline و justiz 3.0 به عنوان بهترین تجرب در کل اتحادیه اروپا شناخته شده‌اند. همچنین طبق شاخص اقتصاد و جامعه دیجیتال کمیسیون اروپا (DESI)، اتریش از نظر خدمات دولتی دیجیتال رتبه هشتم را در اتحادیه اروپا دارد. تاکنون اتریش از نظر خدمات دولتی برش خود در بین پنج کشور برتر اروپا بوده، اما در دیگر حوزه‌ها از وضعیت متوسطی برخوردار است.

1. Digital Austria

2. European Commission e-Government Benchmark

اداره دیجیتال نیز با اتخاذ رویکردی فرا-وزارتی موجب یکپارچگی و هماهنگی همه ذی نفعان در سطح ملی، ایالتی و شهری شده است. این رویکرد جامع با اجرای تمام مقررات ضروری، دولت دیجیتال را قادر به تأمین همه تقاضاهای جدید می کند.

۲-۴-۱ اداره دیجیتال

وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال پس از راه اندازی پروژه اجرای اصلاحات در سطح فدرال، ایالتی و شهری که با نام «اداره دیجیتال» در ۳۱ ژانویه ۲۰۱۹ آغاز شده است، در حال تهیه بستر حقوقی لازم برای تداوم این پروژه در سال های آتی است. این پروژه چهار چوب قابل اعتمادی را به منظور تهیه، آزمایش و اجرای شیوه های الکترونیک فرا-وزارتی در اختیار دولت اتریش قرار می دهد. مطابق گزارش ۲۰۱۸ دیده بان دولت الکترونیک،^۱ هم اکنون ۷۴ درصد از مردم اتریش از خدمات دولت الکترونیک استفاده می کنند. نکته قابل توجه، سطح رضایت از این خدمات (۷۲ درصد) است که از کشورهای آلمان و سوئیس نیز بالاتر است؛ هر چند در سال های اخیر روند نزولی داشته است.

کاربران، خدمات بخش دولتی را از نظر کاربر محور بودن با خدمات بخش خصوصی و رسانه های اجتماعی مقایسه می کنند. همین امر بیانگر ضرورت بهبود و ساده سازی شیوه های اداری دولت است. بنابراین هدف اداره دیجیتال این است که تا حد امکان دسترسی به مراجع دولتی را برای اشخاص و شرکت ها دیجیتال سازی نماید. هدف نهایی، ادغام کلیه روند و شیوه های خدمات دولتی در زندگی روزمره مردم و قرار گرفتن ساختار و سازمان دولت در پس زمینه می باشد.

پلتفرم و اپ oesterreich.gv.at

بستر مرکزی و جدید <https://www.oesterreich.gv.at> همه خدمات دیجیتال مراجع دولتی را متمرکز نموده است. بسترهای کنونی مانند پورتال (درگاه) HELP.gv.at و سیستم اطلاعات حقوقی RIS.gv.at در این بستر جدید ادغام شده اند. همچنین این بستر امکان دسترسی مستقیم به درگاه خدمات کسب و کار usp.gv.at و سایر برنامه های کاربردی

رايانه‌اي دولت الکترونيک (مانند تأسيس شركت الکترونيک و تأمين اجتماعي) را فراهم می‌کند. به کمک اين بستر، ديگر لزومی ندارد داده‌های متقارضيان (كاربران) در هر بار مراجعه به اين بستر دریافت شود، بلکه تنها با يك بار وارد کردن داده‌ها، آن‌ها در اختیار همه نهادهای دولتی عضو بستر قرار می‌گيرد.

علاوه بر داشتن روش‌های دسترسی ساده (ورود یکباره single sign-on) و کاربر محور بودن، این بستر قابلیت نصب روی انواع وسیله‌های همراه (تلفن و تبلت و غیره) را نیز دارد. به کمک این بستر، دولت الکترونیک به دولت موبایل ارتقا یافته است.

از اواسط ماه مارس ۲۰۱۹ انواع ثبت نام به صورت الکترونیک انجام می شود؛ همچون روالهای اداری تولد فرزند، خدمات گذرنامه، دسترسی به حساب حقوق بازنیستگی یا اظهارنامه مالیاتی، کارت‌های انتخابات و غیره. در ماه جولای ۲۰۱۹، دسترسی به سوابق کفری و اعلام مفقود شدن اسناد نیز به خدمات این بستر افزوده شد. از ماه دسامبر همین سال نیز دسترسی به گواهینامه رانندگی، گواهی ثبت وسیله نقلیه، کارت‌های شناسایی و کارت‌های الکترونیک در فهرست خدمات این بستر قرار گرفته است.

تحويل الكترونيك

تحویل الکترونیک نوعی پست مرکزی ایمن برای اسناد الکترونیک است. پس از ثبت نام در خدمات تحویل الکترونیک، اشخاص و شرکت‌ها می‌توانند با استفاده از امضاي موبایل، اسناد (شامل سوابق کیفری، گواهی ثبت مسکن و غیره برای اشخاص و قرارداد خرید، سیاست‌ها و غیره برای شرکت‌ها) خود را از مراجع دولتی در جعبه پستی دیجیتال (electronic mailbox) شخصی و به صورت رایگان دریافت نمایند.

مرجع ثبت SourcePIN

مسئولیت‌های مرجع ثبت SourcePIN عبارتند از:

تخصیص شماره‌های SourcePIN و شناسه‌های شخصی ویژه بخش، مدیریت واحد ثبت

1. Sector-specific personal identifier

مکمل،^۱ صدور شماره‌های SourcePIN با استفاده از ابزارهای تشخیص هویت الکترونیکی دیگر کشورهای عضو اتحادیه اروپا، ساخت و انتشار روشی مبتنی بر ریاضیات برای تولید شماره‌های SourcePIN و شناسه‌های شخصی ویژه بخش اختیاراتی در حوزه کارت‌های شهروندی^۲ نمایندگان.

تأسیس شرکت به صورت الکترونیک (eGründung)

از جمله دستاوردهای موفق اتریش، تسهیل تأسیس شرکت از طریق درگاه برخط خدمات کسب و کار است. در سال ۲۰۱۸ حدود ۷۵۰ مؤسسه انفرادی (مالکیت انحصاری)^۳ در اتریش وجود داشت که روند ثبت شرکت را به صورت الکترونیک انجام داده بودند و حدود ۱۰۰۰ شرکت نیز از خدمات درگاه در زمینه‌های دیگر بهره‌مند شده بودند. در همین سال ۵۰۴ کارآفرین شرکت‌های تک‌نفره^۴ (شرکت‌هایی که سهامدار انحصاری و مدیر عامل شرکت یک شخص هستند) خود را به صورت کاملاً الکترونیک ثبت نمودند. به عبارتی، نرخ نفوذ خدمات درگاه، یک‌سوم کل جمعیت اتریش است.

تأیید هویت الکترونیک

از سال ۲۰۱۷ شهروندان و شرکت‌های اتریش به صورت الکترونیک از مراجع دولتی خدمات دریافت می‌کنند. از این تاریخ به بعد، کارت شناسایی الکترونیک^۵ (روی کارت الکترونیک یا تلفن همراه) کاملاً معتبر است. ثبت‌نام میلیونی امضای الکترونیک در ماه می ۲۰۱۸ نقطه‌عطفری در تاریخ خدمات دیجیتال اتریش بود و همان‌کنون (۲۰۱۹) می‌توان تا سقف ۲۰۰ تقاضا را با استفاده از این روش در بخش خصوصی و دولتی مدیریت نمود.

-
1. Supplementary Register
 2. Citizen's Cards
 3. Sole proprietorships
 4. One-Person GmbH
 5. E-ID

۳-۴- دیجیتال سازی در دولت

افسران ارشد دیجیتال در تلاشند تا برنامه‌های دیجیتال‌سازی دولت را هرچه بیشتر آینده محور نمایند؛ به طور مثال روی موضوع ساخت راهبرد واحد داده در دولت فدرال کار می‌کنند. راهبرد واحد بدین معنی است که دولت فدرال می‌تواند همه داده‌های شهروندان را به صورت ایمن ذخیره نماید، از داده‌ها بر اساس اصل «فقط یک بار» (یک بار دریافت داده برای کاربردهای مختلف) استفاده کند و داده‌های با کیفیتی برای تحلیل‌های کلان‌داده، تحلیل‌های پیش‌بینانه و کاربردهای هوش مصنوعی در اختیار داشته باشد.

یکپارچه‌سازی فناوری اطلاعات فدرال نیز از دیگر اهداف اصلی دولت دیجیتال است و تاکنون چندین پروژه مقدماتی در این حوزه انجام شده است. نکته قابل تأمل این است که تا چه میزان می‌توان خدمات عملیاتی دولت را در مرکز محاسبات فدرال ادغام نمود. هدف اصلی پروژه مرکز محاسبات فدرال که با همکاری صدارت عظمی، وزارت فدرال امور اقتصادی و دیجیتال و وزارت دارایی اجرا می‌شود، شناسایی ظرفیت‌ها، شیوه‌های فناوری اطلاعات و هزینه‌های هر یک از وزارت‌خانه‌های است. تحقیق و ظایف تعریف شده برای این پروژه تنها در صورت فراهم شدن منابع و شرایط مورد نیاز امکان‌پذیر خواهد بود.

از دیگر اهداف این پروژه، گسترش دامنه خدمات مشترک فدرال و تضمین تداوم آن‌ها در آینده است. خدمات اصلی این پروژه، خدمات منابع انسانی فدرال است. در بسیاری از حوزه‌ها مانند **بایگانی الکترونیک** منابع انسانی، شیوه‌های کاری منابع انسانی و مدیریت آموزش وزارت‌خانه‌ها راه حل‌های خاص خود را دارند. متمن‌کرزاگی این راه حل‌ها یکی از مهم‌ترین و در عین حال ابتدایی ترین اهداف یکپارچه‌سازی خدمات فدرال محسوب می‌شود.

از دیگر پروژه‌های مهم در دیجیتال‌سازی دولت، نوسازی و استانداردسازی مستمر فایل‌های الکترونیک (ELAK) است. مدیریت و مدرن‌سازی متمن‌کرزاگی قوانین اداری، همگام با نوسازی فناورانه و به کارگیری راه حل‌های نوآورانه (به‌ویژه هوش مصنوعی و رباتیک) انجام می‌شود تا هزینه‌های اداری به حداقل برسد.

برخی پروژه‌های کوچک استانداردسازی عبارتند از: ساخت سیستم مدیریت محتوا (CMS)^۱ فدرال برای وب‌سایت‌ها (وبگاه) و صفحات اصلی (home pages) و ساخت نشانی‌های ایمیل یکسان برای دفترهای مرکزی وزارت‌خانه‌ها (اولین گام در راه ساخت سیستم ایمیل متحددالشکل برای دولت فدرال).

آزمایشگاه نوآوری مرکز محاسبات فدرال، واسطه بین بخش دولتی و استارت‌آپ‌های نوآور محسوب می‌شود. به طور مثال در فوریه ۲۰۱۹ این مرکز میزبان «مسابقات هکاتون اجتماعی جایزه جوانان اروپا»^۲ بود که با ارائه محیط آزمایش ایمن برای انجام آزمایش‌ها در شرایط واقعی از جوانان مستعد و مشتاق عرصه فناوری اطلاعات حمایت می‌کند.

یکی از رشته‌های جایزه ۲۰۱۹ دولت اتریش که به خدمات مدنی و ورزش (BMODS) اعطا می‌شود، خدمات دیجیتال و طراحی خدمات نوآورانه بود. وزارت حمل و نقل، نوآوری و فناوری و وزارت امور اقتصادی و دیجیتال نیز به صورت مشترک جایزه ویژه‌ای به دستاوردهای برتر حوزه «خرید دولتی نوآوری محور» اختصاص دادند.

۴-۴- پیشرفت‌های دیجیتال در خرید دولتی

اعطای امتیاز خرید خرید دولتی از عوامل مهم در تجارت اتریش به حساب می‌آید. ارزش قراردادهای خرید دولتی با بیش از ۷ هزار مشتری، بالغ بر ۶۰ میلیارد یورو (ارقام سال ۲۰۱۵) می‌شود که معادل ۱۸ درصد از تولید ناخالص داخلی اتریش است. بر اساس قانون جدید خرید دولتی اتریش (مصوب ۲۰۱۸) همه فراغوان‌های پروپوزال دولتی باید به صورت الکترونیک انجام شود.

پیش از این، کسب و کارها ناگزیر بودند اطلاعات مربوط به مناقصات را از منابع مختلف که در مواردی مستلزم پرداخت هزینه هم بود، کسب نمایند. اما اکنون در گاه خدمات کسب و کار (USP) ابزار جدیدی برای جستجوی مناقصات ارائه کرده است که به کمک آن در آینده نزدیک، همه فراغوان‌ها بدون محدودیت و هزینه در اختیار متقدضیان قرار خواهند

1. Content Management System

2. European Youth Social Hakathan

گرفت. به ویژه بسیاری از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط اتریش به دلیل شفافیت ناشی از به کارگیری این ابزار جدید می‌توانند راحت‌تر، سریع‌تر و با کمترین هزینه، مناقصات مناسب با شرایط خود را انتخاب کنند و در نتیجه در وقت و پول صرفه‌جویی نمایند. از اول مارس ۲۰۱۹ می‌توان همه پروپوزال‌هایی را که تحت قانون خرید دولتی اتریش منتشر شده‌اند، در یک مکان واحد جستجو نمود و به آن‌ها دسترسی داشت، بدون اینکه نیاز باشد در محل‌های متفاوت برای آن‌ها ثبت‌نام نمود. این ابزار ویژگی‌های متعددی همچون امکان جستجوی متنی کامل و انواع گزینه‌های فیلتر و دسته‌بندی جستجو دارد. سوابق داده‌های مناقصات دولتی نیز در درگاه داده باز^۱ بارگذاری می‌شود.

۴-۵- داده باز

بخش دولتی اتریش حجم عظیمی داده در اختیار دارد: از داده‌های آموزشی، اقتصادی و اجتماعی گرفته تا داده‌های میراث فرهنگی، جغرافیایی و آب و هوا. برخی از این داده‌ها بدون محدودیت در اختیار عموم جامعه قرار دارد. استفاده مجدد از این نوع اطلاعات در توسعه فناوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی برای پردازش حجم‌های بزرگی از داده‌های باکیفیت بسیار ارزشمند است.

سال‌هاست که اتریش در وبگاه <https://www.data.gv.at> یک کاتالوگ (دفترچه راهنمای) مرکزی منتشر می‌کند که فراداده‌های (metadata) دفترچه راهنمای پراکنده دولت اتریش را یکجا گردآوری کرده‌است و کاربران می‌توانند آن‌ها را بارگذاری کنند. سوابق داده‌ای که در این وبگاه گردآوری می‌شود، شامل داده‌های [وبسایت] Open Government Data و اطلاعاتی است که طبق مقررات اداره اطلاعات بخش دولتی در وبسایت استفاده مجدد از اطلاعات بخش دولتی (IWG)^۲ موجود است.

هدف از فراهم کردن این دسترسی باز و نظاممند، حمایت از توسعه جامعه دانش‌بنیان است. این بستر می‌تواند به ساخت راه حل‌های نرم‌افزاری (مانند اپ‌ها) برای استفاده عمومی یا تولید ارزش افزوده اقتصادی و اطلاعاتی از طریق پیوند داده‌های مختلف منجر شود.

1. Open Data Portal

2. Reuse of Public Sector Information (IWG)

از زمان راهاندازی این وبگاه در سال ۲۰۱۲، **مرکز محاسبات اتریش مدیریت آن را** بر عهده داشته و به نمایندگی از مؤسسه همکاری‌های داده باز دولتی (OGD) اتریش^۱ در جهت توسعه مستمر آن تلاش نموده است. فعالیت‌های این وبگاه به صورت منبع باز است. در سال ۲۰۱۴ این وبگاه توانست در رشتۀ ارائه خدمات دولتی موفق به کسب جایزه خدمات دولتی سازمان ملل شود. روزانه به طور متوسط ۱۲۰۰ نفر از این وبگاه بازدید می‌کنند که به بیش از ۲۰,۷۰۰ منبع داده و ۴۵۰ تقاضا دسترسی دارند. در بهار ۲۰۱۹ با افزودن بخش سوابق داده‌های مناقصات خرید دولتی، این وبگاه توسعه داده شد که هدف از این ابتکار، افزایش شفافیت در فرایندهای مناقصات دولتی بود.

۴-۶- دیجیتال‌سازی داده‌های تحقیقاتی موجود در بایگانی‌ها، مجموعه‌ها، موزه‌ها و کتابخانه‌های تاریخی

اغلب مؤسسات آموزشی، بایگانی‌ها و سازمان‌های میراث فرهنگی، داده‌های پژوهشی آنالوگ تولید می‌کنند؛ البته اخیراً روند دیجیتال‌سازی داده در این نهادها رو به افزایش بوده است. در سال‌های اخیر با هدف افزایش دسترسی به این داده‌ها، از ابتکارهای دیجیتال‌سازی متعددی حمایت مالی و معنوی شده است. زیرساخت‌های پژوهشی ملی و بین‌المللی و سازمان‌های مادر در حوزه مدیریت داده‌های پژوهشی نقش مهمی در حمایت از این ابتکارها داشته‌اند. در همین راستا فروم اروپایی راهبرد زیرساخت‌های پژوهشی (ESFRI)^۲ فرایند بلندمدتی را با هدف توسعه زیرساخت‌های پژوهشی اروپا آغاز کرده است. کنسرسیوم‌های زیرساخت پژوهشی اروپا (ERICs)^۳ نیز همسو با این فروم شکل گرفته است و از کمیسیون اروپا خواستار دائمی نمودن این نهادها هستند. در سال ۲۰۱۹ اتریش در ۱۳ مورد از این فروم‌ها مشارکت داشته است.

علاوه بر این، مؤسسه مطالعات هولوکاست Wiesenthal وین در پروژه «زیرساخت پژوهشی هولوکاست اروپا» (EHRI)^۴ تحت بوقمه افق ۲۰۲۰ همکاری دارد. این پروژه

-
1. Cooperation Open Government Data Austria
 2. European Strategy Forum on Research Infrastructures
 3. European Research Infrastructure Consortia
 4. European Holocaust Research Infrastructure

امکان دسترسی به منابع پراکنده هولوکاست (که اغلب دسترسی به آن‌ها نیز دشوار است) را به‌ویژه در بایگانی‌ها فراهم می‌کند.

به‌طور کلی زیرساخت‌های پژوهشی، همکاری بین‌المللی را تسهیل نموده، بستر مهمی را برای پژوهش‌های تجربی و بین‌رشته‌ای در حوزه‌های علوم طبیعی، علوم مهندسی، زیست‌شناسی، علوم اجتماعی، علوم انسانی و هنر و مطالعات طراحی ایجاد می‌نمایند.

علوم انسانی دیجیتال و میراث فرهنگی دیجیتال

اتریش از یک میراث فرهنگی غنی برخوردار است و در سال‌های اخیر دیجیتال‌سازی موجب افزایش شهرت بین‌المللی آن شده‌است. برای نمونه، آکادمی علوم اتریش (OAW)^۱ مجموعه جامعی از صدای‌های گویش‌های محلی را ضبط کرده‌است (به بایگانی فونوگرام^۲ خود افزوده‌است؛ اگرچه بسیاری از این گویش‌ها اکنون از بین رفته‌اند، یونسکو آن‌ها را به عنوان میراث جهانی ثبت کرده‌است. بایگانی فونوگرام در کنار بسیاری از مؤسسات پژوهشی دیگر در حوزه علوم انسانی دیجیتال، از بخش‌های مهم شبکه علوم انسانی دیجیتال (<http://www.digital-humanities.at>) قلمداد می‌گردد).

یکی از زیرمجموعه‌های آکادمی علوم اتریش، مرکز علوم انسانی دیجیتال اتریش (ACDH)^۳ است که مشارکت کنسرسیوم اتریش CLARIAH در پژوهش‌های زیرساخت‌های پژوهشی اروپا CLARIN و Dariah را هماهنگ می‌کند. از دیگر وظایف این مرکز، پوشش نسخه‌های دیجیتال و بسترهای بایگانی دیجیتال ARCHE و GAMS (سیستم مدیریت دارایی علوم انسانی)^۴ است.

در مارس ۲۰۱۹ طی فرایندی کاملاً رقابتی، کمیسیون اروپا برای اولین بار پژوهه اتریشی ماشین زمان^۵ را به عنوان نامزد پیشگامی پژوهش در حوزه فناوری‌های آینده و نوظهور

-
1. Austrian Academy of Sciences (ÖAW)
 2. Phonogram Archive
 3. Austrian Center for Digital Humanities
 4. Geisteswissenschaftliches (Humanities) Asset Management System
 5. Time Machine

^۱ در رشته علوم انسانی و اجتماعی انتخاب نمود. این کنسرسیوم در اتریش با ریاست ICARUS و مشارکت کتابخانه ملی اتریش، دانشگاه فناوری وین و بایگانی دولتی اتریش (سفلی)^۲ و بسیاری از دانشگاه‌های بین‌المللی، شرکت‌های تجاری، بایگانی‌ها، کتابخانه‌ها و مؤسسات پژوهشی فعالیت می‌کند. ICARUS اتحادیه‌ای غیرانتفاعی متشکل از بیش از ۱۶۰ مؤسسه بایگانی و ۳۰ کشور اروپایی به علاوه کانادا و ایالات متحده آمریکاست که در وین مستقر شده است.

بهمنظور حمایت از میراث فرهنگی ارزشمند اروپا و فراهم کردن دسترسی همگانی و رایگان به داده‌ها، آشکال جدیدی از دیجیتال‌سازی و هوش مصنوعی در قالب پروژه ماشین زمان درحال ساخت و آزمایش هستند. در مرحله اول باید داده‌های تاریخی پیچیده و پراکنده گردآوری شوند. محتوای این داده‌ها از نسخه‌های قرون وسطایی گرفته تا اشیای تاریخی و حتی عکس‌های ماهواره‌ای و تصاویری که با تلفن‌های همراه هوشمند گرفته شده‌اند، شامل می‌شود.

هدف نهایی، ساخت یک زیرساخت دیجیتال جامع است که تمام فرایند تحول اجتماعی، فرهنگی و جغرافیایی اروپا را دربر می‌گیرد. با توجه به حجم و پیچیدگی داده‌های موجود، فناوری‌های هوش مصنوعی که برای پروژه ماشین زمان به کار می‌روند، مزیت رقابتی عظیمی برای اروپا در رقابت جهانی ساخت این نوع فناوری محسوب می‌شود.

پروژه Europeana نیز که از سال ۲۰۰۸ آغاز شده است، فرصت‌های جدیدی را برای همکاری‌های میراث فرهنگی و تجاری به وجود آورده است. اتریش در این پروژه مشارکت فعالی دارد؛ زیرا دیجیتال‌سازی میراث فرهنگی به معنای افزایش دسترسی پژوهشگران به منابع و استفاده رایگان عمومی از داده‌ها، همچنین فرصت‌های استفاده تجاری از داده‌ها در بخش گردشگری و صنایع خلاق کشور است.

در سال ۲۰۱۸ پروژه Europeana امکان دسترسی به بیش از ۵۰ میلیون مورد از مجموعه‌های بیش از ۳,۷۰۰ کتابخانه، بایگانی، موزه، گالری و مجموعه‌های صوتی /

1. Future and emerging Technologies

2. Lower Austria State Archive

تصویری را از طریق درگاه اصلی خود (<https://www.europeana.eu/>) و API‌های^۱ پلتفرم در سراسر اروپا فراهم نمود. این ابزارها امکان استفاده از داده‌ها و خدمات را برای مؤسسات فرهنگی / پژوهشی / آموزشی و صنایع خلاق و شهروندان علاقه‌مند فراهم می‌کنند. انتظار می‌رود این پروژه در آینده به عنوان یک پروژه نوآوری فرهنگی و دیجیتال، پیشرفت‌های بیشتری داشته باشد.

منابع اتریشی که در پروژه Europeana به تولید محتوا می‌پردازند، عبارتند از: کتابخانه ملی اتریش، موزه تاریخ هنر، موزه زندگی و هنر محلی، موزه تئاتر، کتابخانه رسانه اتریش تحت نظرت موزه فنی، بایگانی فیلم اتریش، اتحادیه رسانه‌های صوتی تاریخی، شبکه تلویزیون ملی اتریش (ORF)^۲ و بسیاری نهادهای دیگر. با این حال در اتریش هنوز سطح دسترسی عمومی به میراث فرهنگی کشور چنان‌که باید، نیست.

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۷ منتشر شد، سازمان اتریشی اعلام نمودند که در حال دیجیتال‌سازی مجموعه‌های خود هستند، اما تنها ۵۰ مورد از آن‌ها دسترسی عمومی را به مجموعه‌های خود امکان‌پذیر کرده‌اند. به طور متوسط ۴۳ درصد از موزه‌های اتریش دیجیتال‌سازی شده‌اند. این رتبه نسبت به رقم سال ۲۰۱۴ اندکی افزایش داشته که بیشتر به دلیل گسترش استفاده از رسانه‌های اجتماعی است. تعدادی از موزه‌ها (۱۰ درصد) به ویژه موزه‌های فرهنگی، تاریخی و باستان‌شناسی، محتوای خود را در قالب اپ ارائه می‌کنند.

راهبردهای دیجیتال‌سازی بر حسب نوع سازمان‌ها و داده‌های آن‌ها تفاوت دارند: اسناد بایگانی، مجموعه‌های موزه، اشیای موزه و کتاب‌های تاریخی نیازمند رویکردهای مختلفی هستند و میزان تناسب داده‌های آن‌ها برای پژوهش تفاوت دارد. همچنین هر یک از محتواها نیازمند روش‌های متفاوت ذخیره و پردازش رایانه‌ای هستند. بنابراین هنوز هم موضوع ذخیره بلندمدت و دسته‌بندی دقیق داده‌های میراث فرهنگی دیجیتال، از چالش‌های دیجیتال‌سازی فرهنگی قلمداد می‌گردد.

1. Application Programming Interfaces
2. Austrian Broadcasting Corporation (ORF)

۷-۴ - خلاصه

تاکنون بخش دولتی اتریش در برخی قسمت‌های خود، دیجیتال‌سازی را آغاز کرده است. اما در کل و در مقایسه با بقیه کشورهای اروپایی وضعیت آن در حد متوسط است. اقدامات دولت اتریش در دیجیتال‌سازی یا به عبارتی افزایش دسترسی عمومی به داده در حوزه‌هایی مانند میراث فرهنگی هنوز ناکافی است. پروژه‌های پیشگامی مانند *Europeana* و ماشین زمان که به عنوان واسطه علوم انسانی و علوم اجتماعی و جامعه یا کسب و کار عمل می‌کند، می‌توانند الگوهای خوبی برای اقدامات آینده باشند. زیرساخت‌های قوی و قابل ارتقا، اساس ابتکارهای دیجیتال‌سازی در بخش دولتی و دیجیتال‌سازی خدمات درون ساختارهای جدید حاکمیت الکترونیک را تشکیل می‌دهند.

مفهوم دولت الکترونیک به معنای نظام اداری کارآمد و مدرن است. قرارگرفتن در زمرة کشورهای دیجیتال پیشتاز طی چند سال آینده مستلزم تداوم مسیر کنونی، بهبود و گسترش ارائه خدمات به شهروندان و شرکت‌ها، دموکراسی الکترونیک و البته مشارکت عمومی است. از این‌رو علاوه بر ارتقا و گسترش داده باز دولتی و تقویت شفافیت سیاست‌ها و مدیریت دولتی (که هر دو از پیش‌نیازهای بنیادین مشارکت هستند)، اکنون باید در جهت افزایش میزان مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌های سیاسی و فراهم کردن راههای ارتباطی جدید مانند مشاوره الکترونیک و فرایندهای دادخواست اقدامات لازم انجام گیرد.

منبع:

Austrian Research and Technology Report 2019. Federal Ministry Republic of Austria Education, Science and Research. Federal Ministry Republic of Austria Transport, Innovation and Technology. Federal Ministry Republic of Austria Digital and Economic Affairs. Vienna, 2019.

https://era.gv.at/object/document/4890/attach/2019_EN.pdf

